1
Jezus écht kennen

'… dat wij de Waarachtige kennen.'
1 Johannes 5:20

Dit keer ga je niet van start in Engeland, zoals in de vorige delen van deze serie, maar in … Frankrijk.
Spurgeon werd geboren op het platteland van Engeland en woonde een groot deel van zijn leven in de Engelse hoofdstad Londen, maar daarnaast verbleef hij 's winters vaak in Frankrijk. Uiteindelijk is hij daar wel een keer of twintig geweest.
Spurgeon had namelijk een zwakke gezondheid. De kou in Londen deed hem geen goed en daarom vertrok hij regelmatig naar het zuiden van Frankrijk, waar het warmer was. Hij voelde zich daar een stuk beter en schreef er veel waardevolle boeken.
Ik vertel je graag iets over zijn reizen naar Frankrijk. Als je wilt, kun je de landkaart achter in dit boek bekijken en hem volgen. Laten we vertrekken!

Eerst maar even een paar kleine voorvallen, zodat je een indruk krijgt van hoe het leven eraan toe ging in Menton,

Hoe de rups_bw.indd 9 25-02-19 10:32

de lievelingsplek van Spurgeon. Op een dag werd er in het hotel waar hij logeerde smakelijk gelachen door een groep gasten die rond de eettafel zat. Wat was er zo grappig? Eerder die dag was Spurgeon naar het strand gegaan – Menton ligt namelijk aan zee – om er van de zon te genieten. Terwijl hij indutte, stopte een van zijn vrienden stiekem zijn zakken vol met stenen.
Na een tijdje wandelde er een andere bekende predikant langs, Alexander McLaren, die een grote gemeente had in Manchester. Spurgeon keek op, merkte dat zijn zakken vol stenen zaten en schoot in de lach. Hij raakte in gesprek met Alexander McLaren.
Een paar uur later liep hij terug naar zijn hotel, om aan tafel te gaan voor het avondeten. Tegenover hem zat een dominee (wat waren er daar veel van, hè?) die zei: 'Zeg, ik hoorde dat dominee Spurgeon hier ook is geweest!'
De arme man had niet in de gaten dat hij recht tegenover Spurgeon zat. Vandaar dat iedereen begon te lachen. Toen moesten de gasten natuurlijk uitleggen waarom ze lachten. Die dominee schaamde zich wel een beetje.

Dit verhaal herinnert me aan een andere geschiedenis die ik eens hoorde. Spurgeon was eerste voorzitter van de domineesschool die hij opgericht had. Jaren later bezocht een andere voorzitter, dr. Beasley-Murray, een van de vergaderingen. Na afloop sprak deze predikant met diverse mensen. Een van de aanwezigen vertelde hem dat hij dr. Beasley-Murray kende. De man had absoluut niet door dat hij op datzelfde moment met dr. Beasley-Murray stond te praten! Hij sprak met hem, hij zei dat hij hem kende, maar: hij herkende hem totaal niet!

Hoe de rups_bw.indd 10 25-02-19 10:32

Dat is iets om over na te denken. Een christen is iemand die de Heere Jezus Christus heel persoonlijk kent. Helaas zijn er ook veel mensen die beweren dat ze Hem kennen, maar ze weten alleen maar iets óver Hem.
Er is dus een groot verschil tussen iets over Hem weten en Hem persoonlijk kennen. Ken jij Hem al persoonlijk?
De apostel Johannes schreef in zijn eerste brief: *'Doch wij weten, dat de Zoon van God gekomen is, en heeft ons het verstand gegeven, dat wij de Waarachtige kennen.'*

Hoe de rups_bw.indd 11 25-02-19 10:32

2
De draaiorgelman

'Zo dan, terwijl wij tijd hebben, laat ons goed doen aan allen …'
Galaten 6:10

Misschien zie jij zelden of nooit een bedelaar op straat, maar als je naar arme landen reist, kun je er heel veel tegenkomen. Bij ons gebeurt het vaker dat je in een stadscentrum mensen ziet die muziek maken om geld op te halen. Ze spelen dan gitaar of viool of zelfs, zoals in Schotland voorkomt, doedelzak.
Eens, toen Spurgeon in Menton logeerde, kwam er een man met een draaiorgel langs. Heb je weleens zo'n instrument gezien? Soms staat het op wielen, soms is het klein genoeg om te worden gedragen. Aan de zijkant zit een wiel. Als je daaraan gaat draaien, begint het orgel te spelen. Vroeger had de draaiorgelman vaak een aapje bij zich. De muzikant in Menton begon in de hoteltuin te spelen; hij hoopte natuurlijk dat de gasten hem wat geld zouden geven. Spurgeon zag wel aan zijn kleren dat de man erg arm moest zijn. Mensen die het moeilijk hadden, konden in die dagen nog niet zoveel hulp krijgen

Hoe de rups_bw.indd 12 25-02-19 10:32

als nu. Je had toen nog geen werklozenuitkering en zo. De man draaide en draaide maar, het orgel speelde en speelde maar en … bijna geen enkele voorbijganger stopte om hem iets te geven.
Hoe langer Spurgeon keek, hoe meer medelijden hij kreeg. Wat kon hij doen? Hij zou de man in elk geval wat geld geven, maar hij had ook nog een ander idee. Hij besloot het werk van de muzikant over te nemen.
En zo begon Spurgeon aan het wiel te draaien en muziek te maken. Het nieuwtje ging als een lopend vuurtje rond. Al gauw verschenen er mensen voor de ramen en op de balkons. 'Moet je nou kijken! Dominee Spurgeon is draaiorgelman geworden!'
De vakantiegangers begonnen geld naar beneden te gooien. En terwijl Spurgeon speelde, raapte de arme man de muntjes op. Toen Spurgeon er uiteindelijk mee stopte, namen enkele andere gasten het nog een tijdje van hem over. De orgelman kwam die avond thuis met veel meer geld dan anders en hij was Spurgeon natuurlijk enorm dankbaar.
Dit gebeurde allemaal doordat Spurgeon medelijden met de man had en hem wilde helpen. Zo zouden wij allemaal de mensen moeten helpen die minder hebben dan wij. Heb jij een idee hoe je dat zou kunnen doen? De apostel Paulus schreef: *'Zo dan, terwijl wij tijd hebben, laat ons goed doen aan allen, maar meest aan de huisgenoten des geloofs.'*

Hoe de rups_bw.indd 13 25-02-19 10:32

3
De dame die bang was voor de dood

'… en hebben meer behagen om uit het lichaam uit te wonen, en bij de Heere in te wonen.'
2 Korinthe 5:8

Ook al verbleef Spurgeon 's winters regelmatig in Frankrijk voor zijn gezondheid, dit betekende nog niet dat hij zich daar altijd kiplekker voelde.
Op een keer toen de andere gasten van het hotel uitgingen, bleef Spurgeon op zijn kamer omdat hij niet in orde was. Toen hij in de loop van de dag wat opknapte, besloot hij een eindje te gaan lopen.
Niet ver van het hotel ging hij op een bankje zitten. Na een tijdje kwam er een dame langs die er ziek uitzag. Ze ging naast hem zitten en keek opzij. Omdat er regelmatig tekeningen – en misschien zelfs wel af en toe een foto – van Spurgeon in de kranten stonden, herkende ze hem.
'O, dominee Spurgeon', zei ze, 'al jaren lees ik uw preken. Ik heb me aan de Zaligmaker overgegeven.'
Toen het gesprek verderging, bleek dat deze mevrouw helaas wist dat ze niet lang meer te leven had. 'Dat maak

Hoe de rups_bw.indd 14 25-02-19 10:32

me heel verdrietig', vertelde ze, 'ik ben zo bang om te sterven.'
Spurgeon stelde haar wat vragen en nadat hij een tijdje met haar gepraat had, zei hij: 'Dus u wilt wel naar de hemel, maar u wilt niet sterven?'
Dat was zo, zei ze.
'Maar hoe wilt u daar dan naartoe?' vroeg hij. 'Met een vurige wagen of zo?' Hij dacht natuurlijk aan die geschiedenis van de profeet uit het Oude Testament toen hij dit zei. Ken jij dat verhaal? Zoek het eens op in 2 Koningen 2. Hier had de dame nog niet over nagedacht. Wel naar de hemel gaan, maar niet sterven, hoe moest dat eigenlijk?
'Ja', zei ze peinzend. 'Ja, dat zou ik willen.'
'Stel dat er zoiets hier om de hoek zou staan', ging Spurgeon verder. 'Vurige paarden en een wagen vol vlammen die u kon meenemen naar de hemel. Zou u daar dan gemakkelijk in stappen?'
Ze dacht even na. 'Nee, dat niet. Het lijkt me eng.'
'Mij ook! Ik geloof dat ik het nog erger zou vinden om met zo'n brandende wagen mee te gaan dan om te sterven. Ik houd er trouwens sowieso niet van om achter een stel vurige paarden te zitten. Zo'n ritje zeg ik liever af. Lieve mevrouw, weet u wat er hoogstwaarschijnlijk met u gebeuren zal? De kans is groot dat u op een avond naar bed gaat en wakker wordt in de hemel.'
En dat was precies wat deze dame niet eens zo heel veel later overkwam. Haar man schreef aan Spurgeon dat ze na dit gesprek met hem nooit meer bang was geweest voor de dood. Ze wist nu dat sterven de gemakkelijkste manier was om in de hemel te komen, een stuk beter

Hoe de rups_bw.indd 15 25-02-19 10:32

dan in een wervelstorm met vurige paarden en wagens. De apostel Paulus schreef: *'Maar wij hebben goede moed, en hebben meer behagen om uit het lichaam uit te wonen, en bij de Heere in te wonen.'*

Als we op de Heere Jezus vertrouwen, mogen we weten dat we bij Hem in de hemel komen als we sterven. De kans dat wij daar naartoe gaan met vurige paarden en wagens is klein, maar we zullen er veilig aankomen, net zoals die dame.

Hoe de rups_bw.indd 16 25-02-19 10:32

4
Eng!

'Want de bezoldiging der zonde is de dood …'
Romeinen 6:23

Spurgeon hield veel van de natuur. Hij besefte bovendien dat God al dat moois buiten gemaakt heeft. Ik denk dat jij ook weleens op prachtige plekjes bent geweest – in de bergen, de bossen, langs rivieren of in valleien. Misschien zie je het landschap in gedachten weer voor je. Het is goed om daarbij te bedenken dat God de grote, goede Schepper is en om Hem te loven en te danken voor wat Hij maakte. Als Spurgeon in Menton logeerde, reed hij graag naar een mooi gebied. Daar stapte hij dan uit het rijtuig voor een lange wandeling. Er waren veel schitterende plekjes in de buurt.

Toen hij op een dag samen met enkele vrienden weer zo'n tocht maakte, leidde de weg almaar verder en verder omhoog. De passagiers keken naar buiten en zagen vlak naast zich een diepe kloof. Ze reden pal naast een steile afgrond en er stond nauwelijks iets dat hen kon tegenhouden als het rijtuig te dicht bij de rand zou komen. Hoe hoger ze kwamen, hoe zenuwachtiger een van

Hoe de rups_bw.indd 17 25-02-19 10:32

Spurgeons vrienden werd. Hij vond het heel eng! Na een tijdje kon hij er niet meer tegen. 'Laat me eruit!' riep hij doodsbang. Het rijtuig stopte. De angstige reiziger stapte uit en ging lopen.
Eindelijk kwamen de passagiers op hun bestemming aan. Het duurde even, maar ten slotte arriveerde ook de man die te voet was verdergegaan. Samen maakten ze een mooie wandeling.
Het enige probleem was dat het rijtuig ook weer terug moest. Zou die bange man met hen meerijden naar het hotel? Absoluut niet! Hij ging gewoon lopen!
Spurgeon en de anderen hebben op de terugweg vast tegen elkaar gezegd: 'Dat wordt een flinke tippel voor hem! Hij komt veel te laat voor het avondeten.'
Maar bij het hotel wachtte hen een verrassing. Ze waren er nauwelijks of hun vriend stapte ook binnen.
'Waar kom jij nou zo gauw vandaan?' vroegen de andere gasten. 'Je kunt nooit dat hele eind zo hard gelopen hebben!'
Wat denk jij ervan?
De man had niet gerend. Hij was niet op een paard gesprongen. En hij had al helemaal geen koprol bergafwaarts gedaan.
Hij was gewoon met een ander rijtuig meegereden en … hij was niet bang geweest!
Dat zat zo: Toen de man een tijdje onderweg was, was er een kennis in een rijtuig langsgekomen die hem een lift had aangeboden. Omdat de man inmiddels wel in de gaten had gekregen dat hij écht verschrikkelijk lang zou moeten lopen, was hij toen toch maar ingestapt. De luiken

Hoe de rups_bw.indd 18 25-02-19 10:32

van dit koetsje bleken allemaal dicht te zitten en zo zag de zenuwachtige reiziger niets van de steile afgronden. Daardoor had hij helemaal geen last meer van angst.

Spurgeon gebruikte deze gebeurtenis later als voorbeeld. Veel mensen voelen zich veilig, omdat ze niet zien dat ze in gevaar zijn. De Bijbel leert ons: *'Want de bezoldiging der zonde is de dood, maar de genadegift Gods is het eeuwige leven, door Jezus Christus, onze Heere.'*
Als mensen niet geloven in de enige Verlosser, de Heere Jezus Christus, zijn ze in levensgevaar, of ze het nu willen zien of niet.

Hoe de rups_bw.indd 19 25-02-19 10:32

5
Wat eten we vanmiddag?

'… als er geen oorblazer (roddelaar) is,
wordt het gekijf (geruzie) gestild.'
Spreuken 26:20

Ik weet niet wat voor ontbijt Spurgeon in Menton kreeg en ik heb er ook geen idee van wat hij bij het avondeten at. Wel is bekend dat hij tussen de middag vaak een glas melk met een paar biscuitjes nam. Bij mooi weer, en dat was meestal het geval, gebruikte hij deze lunch in de hoteltuin. Eens logeerde er in dat hotel een dame die Spurgeon helemaal niet mocht. Waarschijnlijk had ze een hekel aan hem, omdat ze óók niets wilde weten van de Heere Jezus Die hij diende. Ze vond Spurgeons preken vreselijk.
Deze mevrouw was een beetje doof. Maar op een dag hoorde ze wel dat Spurgeons secretaris – Joseph Harrald heette hij – de lunch voor Spurgeon bestelde. Onmiddellijk daarna bazuinde ze overal rond: 'Jullie dachten zeker dat dominee Spurgeon geen alcohol dronk, hè? Nou, vergeet het maar! Weet je wat zijn secretaris zojuist voor hem bestelde? Melk en whisky! Wat schijnheilig, zeg!'

Hoe de rups_bw.indd 20 25-02-19 10:32

De meeste mensen wisten namelijk wel dat Spurgeon geheelonthouder was: iemand die nooit alcohol drinkt. Alcohol kan het leven van mensen immers totaal stuk maken. Ze raken verslaafd, verliezen hun gezondheid, hun baan, soms zelfs hun gezin en in enkele gevallen ook hun leven doordat ze te veel alcohol drinken. Spurgeon vond het daarom verstandig er gewoon helemaal niet aan te beginnen.
En nu vertelde deze dame dat hij wel degelijk alcohol dronk. Een van de andere vrouwen die het hoorden, geloofde er niets van. Ze deed navraag en daar kwam de aap uit de mouw. Toen Spurgeons secretaris 'melk en bisque' voor hem bestelde, verstond de slechthorende dame 'melk en whisky'!

Roddelen is iets wat we echt niet moeten willen. Door over de fouten en verkeerde dingen van andere mensen te praten, kun je veel onrust veroorzaken. Bovendien kunnen we het mis hebben als we iets verder vertellen, zoals deze dame. Dat maakt het allemaal nog erger! De Bijbel zegt: *'Als er geen hout is, gaat het vuur uit; en als er geen oorblazer is, wordt het gekijf gestild.'* Door niet te roddelen kun je ruzies voorkomen!

Hoe de rups_bw.indd 21 25-02-19 10:32

6
Schip in nood!

'… dat Christus Jezus in de wereld gekomen is, om de zondaren zalig te maken, van welke ik de voornaamste ben.'
1 Timotheüs 1:15

Op een avond toen de zon onderging, zat Spurgeon heerlijk op het balkon van zijn hotel uit te kijken over de Middellandse Zee. Waarschijnlijk genoot hij van de rust, de stilte en de koelte van deze mooie avond. Terwijl hij daar zo zat, naderde er een schip dat blijkbaar het haventje binnen wilde varen. Maar er was een probleem. De wind blies precies de verkeerde kant op. Het schip kon de haven onmogelijk binnenkomen, want een motor – zoals schepen in onze tijd hebben – had het niet. Wat de kapitein ook deed, het hielp allemaal niets.
En toen de wind uiteindelijk ging liggen, merkte Spurgeon dat de zee het schip nu richting de rotsen duwde. Dat was levensgevaarlijk!
Wat voelde Spurgeon zich machteloos. Hij zag met eigen ogen dat er een vaartuig in groot gevaar verkeerde, maar hij kon niets doen. Nog even en het schip zou op de rotsen te pletter slaan en wie weet hoeveel mensen er dan zouden verdrinken.

Hoe de rups_bw.indd 22 25-02-19 10:32

Ook anderen zagen wat er aan de hand was. Het nieuws verspreidde zich als een lopend vuurtje. En zo bereikte het een kleine vloot van Italiaanse vissersbootjes. Die schoten te hulp! De bemanning van elk bootje probeerde zo dicht mogelijk bij het schip te komen om er een touw aan vast te maken.
Terwijl Spurgeon aandachtig toekeek, hoorde hij verrast hoe de vissers in hun bootjes begonnen te zingen. Op de maat van het gezang roeiden ze bij het schip vandaan. Uit alle macht zaten al de mannen daar te zingen en te roeien. Op die manier trokken ze het schip langzaam maar zeker de veilige haven in. Het gevaar was voorbij.
Spurgeon had ondertussen een van zijn vrienden erbij gehaald. 'Kom eens gauw op mijn balkon kijken! Dit is het mooiste wat ik ooit heb gezien hier in Menton!'

Weet je, zoals dat schip daar in Menton recht op het gevaar afstevende, zo zijn wij allemaal in levensgevaar. Zolang we ons niet bekeren, zijn we op weg naar de eeuwige dood. Er is geen enkele manier om onszelf te redden. Onze ouders en vrienden kunnen ons niet helpen. Eén is er Die dat kan – de Heere Jezus Christus.
De apostel Paulus schreef daarover deze prachtige woorden aan zijn vriend Timotheüs: *'Dit is een getrouw woord, en alle aanneming waardig, dat Christus Jezus in de wereld gekomen is, om de zondaren zalig te maken, van welke ik de voornaamste ben.'*
Jezus Christus is gekomen voor de belangrijkste reddingsoperatie ooit. Die geweldige boodschap van Gods redding, zo drukte Paulus Timotheüs op het hart, is door en door betrouwbaar. Daar kunnen we van op aan.

Hoe de rups_bw.indd 23 25-02-19 10:32

7
Wandelen in de zon

'Komt … en laat ons wandelen in het licht des HEEREN.'
Jesaja 2:5

Eerste Kerstdag 1879. Spurgeon besloot een dagje uit te gaan. Hij wilde naar Gorbio Valley, een dal in de omgeving van het hotel.
Samen met zijn secretaris zou hij per koets het dal inrijden totdat de weg ophield. Ze waren van plan daar een wandeling te maken, onderweg een boterham te eten en dan terug te gaan naar de plek waar ze uit het rijtuig waren gestapt. De koetsier zou hen om drie uur weer oppikken. Het beloofde een mooie dag te worden. Spurgeon had er zin in. Maar als mensen plannen maken, zien ze soms belangrijke dingen over het hoofd. Spurgeon was iets vergeten. Hij had er totaal geen rekening mee gehouden dat rond deze tijd van het jaar de zon na twaalf uur 's middags niet meer in het dal zou schijnen.
De beide mannen hadden hun picknick nog niet eens op of ze zaten al in de schaduw. Dat betekende: volop vorst. De grond, waarop de zon niet langer scheen, werd al snel ijskoud.

Hoe de rups_bw.indd 24 25-02-19 10:32

Nu had Spurgeon vaak last van een kwaal die 'jicht' heet en vooral de laatste tijd leed hij daardoor veel pijn. Hij wist dat hij kou zoveel mogelijk moest vermijden, omdat anders de jicht nog erger werd. Spurgeon besefte maar al te goed dat een verblijf op deze koude plaats weer een lange tijd van ziekte voor hem zou betekenen. Wat nu?

De enige oplossing was zo snel mogelijk de zon opzoeken. Leunend op de schouder van zijn secretaris strompelde hij door het dal. Ze bereikten een plek waar ze in de zon konden lopen, maar dat duurde niet lang. De schaduwen haalden hen voortdurend in. Het was een wedstrijd tussen hen en de zon!

Toen ze eindelijk aankwamen op de plek waar ze weer in het rijtuig zouden stappen, waren hun problemen nog niet voorbij. Het was ruim vóór drie uur, dus veel te vroeg! De koets stond er niet. En dus strompelden ze maar weer verder, net zolang tot ze ergens een andere koets naar Menton konden nemen.

Wat waren Spurgeon en zijn secretaris blij toen ze veilig en wel in het warme hotel terugkwamen! Ze vertelden aan de andere gasten wat er was gebeurd en Spurgeon zei: 'Zonder zon is het overal winter; alleen in het zonlicht ervaren we de zomer.' Hij zei een vers op uit een Engels gezang:

'Laat mij als Henoch met God
wandelen in het hemelse licht,
over de koninklijke weg tot
ik sta voor Zijn aangezicht.'

Hoe de rups_bw.indd 25 25-02-19 10:32

De Bijbel zegt: *'Komt … en laat ons wandelen in het licht des HEEREN.'* Als we dag aan dag met God leven, wandelen we in Zijn licht en voelen we de warmte van Zijn aanwezigheid.

Hoe de rups_bw.indd 26 25-02-19 10:32

8
Waarom Spurgeon huilde

'Zo iemand in Mij niet blijft, die is buitengeworpen gelijkerwijs de rank, en is verdord.'
Johannes 15:6

Spurgeon leefde in de Victoriaanse tijd – de periode van 1837 tot 1901, toen koningin Victoria over Engeland regeerde. Reizen kostte in die jaren veel tijd. Auto's en vliegtuigen bestonden nog niet. Als Spurgeon naar Menton ging, moest hij regelmatig ergens overnachten, omdat hij langer dan één dag onderweg was.

Op een keer maakte hij een tussenstop in een hotel in Marseille. Je zou die plaats even kunnen opzoeken op een landkaart. Kun je zien hoe ver was hij gekomen? Zat hij al halverwege Frankrijk?

Het was een frisse avond en al zijn ledematen deden pijn. Spurgeon verlangde naar wat warmte. Daarvoor had hij tenslotte het vochtige Londen achter zich gelaten en daarvoor trok hij naar het warme Menton. Maar dit hotel in Marseille bracht hem helaas weinig goeds. Het was er kil!

Er stond geen gaskachel in Spurgeons kamer en centrale

Hoe de rups_bw.indd 27 25-02-19 10:32

verwarming kenden de mensen in die dagen ook nog niet. Hij kon dus niet even een knop indrukken of de thermostaat opdraaien. Het enige waarmee het vertrek kon worden verwarmd, was een open haard – maar niemand had die aangemaakt.

Spurgeon besloot de portier te vragen of hij misschien het vuur wilde aansteken. De man kwam meteen en bracht een bos wijnranken mee om het vuur aan te maken. Toen Spurgeon dat zag, gebeurde er iets vreemds. Plotseling sprongen de tranen hem in de ogen. Spurgeon moest huilen.

Terwijl hij toekeek hoe de wijnranken begonnen te branden, was hem een bekende Bijbeltekst te binnen geschoten. Je hebt die al boven dit hoofdstuk zien staan en je begrijpt dus waarschijnlijk al waar Spurgeon aan dacht. In het Evangelie van Johannes zegt de Heere Jezus dat Hij de Ware Wijnstok is en Zijn Vader de Wijngaardenier. Hij zegt ook dat degenen die Hem volgen, de ranken – de takken – van de wijnstok zijn. Deze ranken moeten in de wijnstok blijven, dan dragen ze veel vrucht: ze gaan meer en meer op Jezus lijken. Op die manier leven ze tot eer van de Vader.

Maar wat als de ranken niet in de wijnstok blijven? Daar gaat deze Bijbeltekst over en dat was ook de vreselijke werkelijkheid waar Spurgeon aan moest denken toen de portier een vuur aanmaakte. *'Zo iemand in Mij niet blijft, die is buitengeworpen gelijkerwijs de rank, en is verdord; en men vergadert dezelve, en men werpt ze in het vuur, en zij worden verbrand.'*

Geen wonder dat Spurgeon huilde. Hij dacht aan mensen

Hoe de rups_bw.indd 28 25-02-19 10:32

die leefden zoals die verdorde takken, buiten de wijnstok en zonder vruchten, alleen nog geschikt voor het vuur. De boodschap is duidelijk. We moeten in Jezus blijven!

Hoe de rups_bw.indd 29 25-02-19 10:32

9
Wil je meer weten?

'Want wie heeft, die zal gegeven worden en hij zal overvloedig hebben.'
Mattheüs 13:12

Het is de hoofdstad van Frankrijk. Spurgeon en zijn vrouw Susannah brachten er hun huwelijksreis door. Én de Eiffeltoren staat er. Precies, dit gaat over Parijs!
Spurgeon had een brede belangstelling en bezocht graag musea. Als jij weleens in een museum geweest bent, weet je dat het er heel interessant kan zijn. Er valt veel te zien en tegenwoordig kunnen kinderen er vaak ook van alles doen.
Op een dag ging Spurgeon naar het natuurhistorisch museum in Parijs. Terwijl hij rondliep en genoot van alles wat hij zag, werd zijn aandacht getrokken door drie bezoekers die net als hij uit Engeland kwamen. De mannen bekeken allerlei opgezette dieren en skeletten van dieren en waren duidelijk geïnteresseerd. 'Moet je dit zien!' zeiden ze telkens enthousiast. En: 'Kijk daar eens!'
Toen viel Spurgeons blik op een andere Engelsman. Die stond een minuut of twee om zich heen te kijken, liep

Hoe de rups_bw.indd 30 25-02-19 10:32

langs een rij vitrines en zei toen: 'Niks 'an! Alleen een hoop ouwe botten, stenen en stukjes marmer.'
Een van de drie anderen hoorde die opmerking en reageerde: 'Maar heeft u die schitterende collectie fossiele vissen daar niet gezien?'
'Ik zou er geen cent voor over hebben', zei de man, 'al kon ik een kar vol van die zooi krijgen.'
Wat een verschil tussen de eerste drie bezoekers en deze man, dacht Spurgeon verbaasd.
Toen schoot hem de gelijkenis te binnen waarin Jezus zegt: *'Want wie heeft, die zal gegeven worden en hij zal overvloedig hebben; maar wie niet heeft, van die zal genomen worden ook wat hij heeft.'*
De drie mannen hadden grote belangstelling voor tentoongestelde voorwerpen. Daarom lazen ze er veel over en zo leerden ze er ook steeds meer over. Voordat ze het museum binnen waren gegaan, wisten ze al het nodige over natuurhistorische onderwerpen. Ze bekeken alles aandachtig en toen ze ten slotte weggingen, wisten ze nog veel meer.
Maar die andere man had totaal geen belangstelling voor wat er in het museum te zien was. En toen hij vertrok, was dat er niet beter op geworden.
Zo gaat het ook met het geloof. Als we niet echt iets willen weten over geestelijke dingen en over wat de Bijbel ons te zeggen heeft, zullen we met lege handen blijven staan. Maar willen we juist graag meer weten, dan zal God ons ook meer leren. Ieder van ons ontvangt meer en meer óf verliest meer en meer. Hoe zit dat met jou?

Hoe de rups_bw.indd 31 25-02-19 10:32

10
Een gestoorde man

'De HEERE is mijn Licht en mijn Heil,
voor wie zou ik vrezen?'
Psalm 27:1

Tijdens een van zijn eerste bezoeken aan Menton werd Spurgeon behoorlijk ziek. De vrienden in het hotel waar hij die eerste jaren altijd logeerde, maakten zich zorgen. Ze wilden het liefst bij hem blijven en hem verzorgen, maar hij stond erop dat ze gewoon een wandeling zouden maken zonder hem. Zelf bleef hij in bed. Hij was te zwak om op te staan.

Zijn vrienden vertrokken. In de loop van de dag vloog plotseling de deur open. Een wildvreemde man stormde de kamer binnen en Spurgeon merkte onmiddellijk dat er iets flink mis was met hem. Hij zag er gevaarlijk uit.

Verdrietig genoeg was deze indringer psychisch totaal niet in orde. Op de een of andere manier was de man ontsnapt aan de mensen die voor hem zorgden en op hem moesten passen. Blijkbaar had hij van Spurgeon gehoord en wist hij waar hij hem kon vinden. 'Red mijn ziel!' schreeuwde de indringer woest.

Hoe de rups_bw.indd 32 25-02-19 10:32

Wat kon Spurgeon beginnen? Hij voelde zich ziek en zwak. Hij lag in bed en was niet eens in staat om hulp in te schakelen. Koortsachtig dacht hij na. Toen vroeg hij de man voor het bed neer te knielen. Wonderlijk genoeg deed de indringer dat nog ook. Spurgeon bad voor hem. Daarna gaf hij hem opdracht om weg te gaan en over een halfuur terug te komen.

Gelukkig leek de man ook dit een goed idee te vinden. Zodra hij weg was, wist Spurgeon een dokter te roepen. Hij vertelde wat er was gebeurd en samen met enkele andere mensen probeerde de arts de man op te sporen. Maar voordat ze hem gevonden hadden, had de man helaas al iemand op straat neergestoken. Een paar dagen later stierf hij zelf op een tragische manier.

Wat een angstaanjagende ervaring moet dit voor Spurgeon zijn geweest! Weerloos lag hij op bed met in zijn kamer een man die levensgevaarlijk was. Maar ook toen wist Spurgeon dat God alles onder controle had en – hoe dan ook – voor hem zorgen zou. Hij wist dat God hem liefhad en dat Hij alles ten goede kon doen keren.

Als Spurgeon in de jaren die volgden langs dit hotel liep en naar het slaapkamerraam keek waarachter hij destijds lag, dankte hij God, Die hem bewaard had. En net als de dichter van Psalm 27:1 wist hij dan: *'De HEERE is mijn Licht en mijn Heil, voor wie zou ik vrezen?'* Wie op de Heere vertrouwt, hoeft voor niets of niemand ooit bang te zijn.

Hoe de rups_bw.indd 33 25-02-19 10:32

11
Het casino

'Doch de godzaligheid is een groot gewin met vergenoeging.'
1 Timotheüs 6:6

Het zou me niet verbazen als jij het heerlijk vindt om op een mooie dag te gaan picknicken. Spurgeon deed dat ook graag als hij in Menton was. Toen een Franse dame hem en enkele vrienden eens met een picknickmand op pad zag gaan, verzuchtte ze: 'Ik snap echt niets van jullie, rare Engelsen! Jullie boeken mooie hotels waar je, voorzien van alle gemakken, je brood kunt opeten en vervolgens gaan jullie ergens aan een slootkant zitten picknicken!'
Een van Spurgeons lievelingsplekken voor een picknick heette Beaulieu.
Nu wordt het tijd om de landkaart er weer even bij te pakken. Weet je nog waar Menton ligt? Als Spurgeon en zijn vrienden daar vandaan richting het oosten gingen, kwamen ze in Italië. Als ze naar het westen gingen, belandden ze in het piepkleine landje dat Monaco heet.
Om in Beaulieu te komen, moesten ze dwars door Monaco heen. Het grootste gedeelte van dit miniland bestaat uit

Hoe de rups_bw.indd 34 25-02-19 10:32

een mooie stad, die je waarschijnlijk ook wel op je kaart ziet staan: Monte Carlo.
Spurgeon hield niet van Monte Carlo. Het was een prachtige plaats en toch kwam hij er niet graag. In deze stad stond – en staat – namelijk een enorm casino, een gebouw waar mensen naartoe gaan om te gokken. Ze betalen veel geld om spelletjes te spelen in de hoop nog meer geld terug te winnen.
Tijdens een van zijn eerste bezoeken aan Monte Carlo besloot Spurgeon het casino binnen te gaan – niet om te gokken, maar om te zien hoe het er daar aan toeging.
Hij keek naar de gokkers, die grote bedragen inlegden en ja hoor, de meesten verloren alles. Bijna elk jaar dat Spurgeon in Menton was, hoorde hij van mensen die zelfmoord hadden gepleegd, omdat zij letterlijk al hun geld verloren hadden in het casino. Na dit eerste bezoek ging Spurgeon nooit meer terug naar het casino. Hij had genoeg gezien.
Er was echter nog een reden waarom hij besloot hier niet nog eens naar binnen te gaan.
Een van zijn vrienden wandelde op een dag door de prachtige tuinen van het casino. Daar trof hij de directeur. De vriend verontschuldigde zich voor het feit dat hij in de tuin liep, terwijl hij nooit gokte. Maar de directeur zei: 'Meneer, u bent altijd van harte welkom, ook al gokt u niet. We zijn juist heel erg blij met u, want u en andere mensen zoals u zorgen ervoor dat het casino een goede indruk maakt op bezoekers.' Op dat moment nam Spurgeons vriend zich voor geen stap meer in die tuinen te zetten.
En zo wilde ook Spurgeon zelf voorkomen dat men-

Hoe de rups_bw.indd 35 25-02-19 10:32

sen zouden zeggen: 'Nou, met dat casino zal wel weinig mis zijn als zelfs dominee Spurgeon er naartoe gaat.' Ook in onze tijd houden mensen zich nog volop bezig met gokken. Ze spelen bingo, wedden wie er winnen zal bij voetbalwedstrijden, bij paardenraces, bij hondenraces en bij zo ongeveer alle andere races. Ze doen mee met de Staatsloterij en sommigen wedden zelfs met elkaar of het dit jaar een witte Kerst wordt of niet …

Wat hier fout aan is? Gokken maakt mensen hebberig! Ze vergeten God daardoor en gaan steeds meer denken aan wat deze wereld te bieden heeft. Bovendien werkt gokken verslavend. Dat wil zeggen dat het mensen zo heftig in de greep kan krijgen dat zij er niet meer mee kunnen ophouden. Ze gaan meer en meer gokken en meer en meer verliezen.

De Bijbel zegt: *'Doch de godzaligheid is een groot gewin met vergenoeging. Want wij hebben niets in de wereld gebracht, het is openbaar, dat wij ook niet kunnen iets daaruit dragen.'*

Hoe de rups_bw.indd 36 25-02-19 10:32

12
Sinaasappels smokkelen

'… Ik in u.'
Johannes 14:20

Eens toen Spurgeon in Frankrijk was, dreigde de druivenoogst in dat land te mislukken doordat een soort bladluizen de wijngaarden teisterden. Italië kampte met hetzelfde probleem. Natuurlijk moest voorkomen worden dat deze plaag zich nog verder zou verspreiden. Daarom mochten de mensen geen fruit, bloemen of planten meer meenemen over de grenzen.
Korter geleden gebeurde er trouwens ook zoiets. Toen ik naar Portugal ging, kreeg ik te horen dat ik geen melk, kaas of andere levensmiddelen mocht meenemen. Iemand die tijdens die reis theezakjes bij zich had, mocht zelfs die niet houden.
Terug naar Spurgeon. De Fransen zeiden: 'Fruit uit Italië is bij ons verboden.' En de Italianen zeiden: 'Wij willen hier geen fruit uit Frankrijk.' Maar eigenlijk hadden die nieuwe wetten weinig zin, want in beide landen zaten de druiven toch al onder de luizen!

Hoe de rups_bw.indd 37 25-02-19 10:32

Nu ligt Menton dicht bij de Italiaanse grens en op die grens stond een wachthokje met bewakers die mensen die de grens overstaken controleerden. Zij moesten ervoor zorgen dat er geen verboden spullen werden meegenomen van het ene land naar het andere. Spurgeon kwam hier regelmatig voorbij, omdat hij een vriend had die net over de grens verbleef.

Op een dag stak hij de grens over met enkele andere vrienden om samen te gaan picknicken. Ik weet het niet zeker, maar het kan zijn dat ze van plan waren Spurgeons vriend ook meteen te bezoeken. Toen Spurgeon bij het wachthokje kwam, zagen de bewakers dat hij twee sinaasappels bij zich had. Ze zeiden dat hij die niet mee mocht nemen. Franse sinaasappels waren verboden in Italië.

Spurgeon verstond genoeg Italiaans om te begrijpen wat ze bedoelden. Hij wilde de sinaasappels natuurlijk niet weggooien, maar hij wilde ze ook niet terugbrengen naar het hotel en hij wilde evenmin iets doen wat verboden was. Plotseling kreeg hij een goed idee. Hij pelde de sinaasappels zorgvuldig af, gooide de schillen in een vuur en at het fruit lekker op, terwijl de bewakers toekeken.

Daarna kon hij de sinaasappels vanuit Frankrijk meenemen naar Italië zonder de wet te overtreden. Ze zaten veilig in zijn maag.

Het beste wat wij doen kunnen met de Heere Jezus Christus is Hem aannemen, zodat Hij in ons hart leeft als onze Heere en Heiland. In Johannes 14:20 zegt Jezus: *'In dien dag zult gij bekennen, dat Ik in Mijn Vader ben, en gij*

Hoe de rups_bw.indd 38 25-02-19 10:32

in Mij, en Ik in u.' Een christen is iemand in wie Christus leeft. En als Hij eenmaal in je hart woont, kan niemand Hem meer van je afpakken.

Hoe de rups_bw.indd 39 25-02-19 10:32

13
Een echte vriend

'… er is een liefhebber die meer aankleeft dan een broeder.'
Spreuken 18:24

In het vorige verhaal stak Spurgeon de grens over naar Italië. Daar blijven we nu nog maar even. Er zijn prachtige bergen in dat land. Spurgeon en zijn vrienden kregen zin om een daarvan te beklimmen. Ze hadden nogal wat bagage bij zich, maar die werd gelukkig gedragen door een paar ezeltjes.

De mannen klommen en klommen. Toen ze eindelijk op de top stonden, waren ze hard aan een pauze toe. Ze rustten lekker uit en bedachten ondertussen dat ze misschien beter aan de andere kant naar beneden konden gaan.

Dat pad bleek heel steil te zijn. Bovendien lagen er nogal wat losse keien en een beetje sneeuw. Op een gegeven moment verloren de hoeven van een van de ezels alle grip. Het dier begon naar beneden te glijden. Ontzet keek iedereen toe hoe hij verder en verder weggleed richting een rand waar hij vast en zeker overheen zou tuimelen. Het kon haast niet anders of hij zou te pletter vallen. En er was niets dat ze konden doen om zijn dood te voorkomen.

Hoe de rups_bw.indd 40 25-02-19 10:32

Maar vlak voor de afgrond zwenkte de ezel onverwacht opzij. Precies op tijd bleef hij stil liggen. Opgelucht daalden een paar mannen af om het dier op te halen en in veiligheid te brengen.
Maar weet je wat Spurgeon deed? Die liet zich in de sneeuw zakken en bleef roerloos zitten. Normaal gesproken was hij niet snel bang, maar dit keer raakte hij totaal verstijfd van angst. Waarschijnlijk kwam het van de schrik omdat hij die arme ezel bijna over de rand van de afgrond had zien vallen.
En toen een van zijn vrienden zei: 'Zullen we naar de top teruggaan om even bij te komen?' wilde Spurgeon daar niets van weten. 'Nee, ik blijf zitten waar ik zit!'
'Kom op', antwoordde de vriend. 'Laten we verdergaan. Ik houd je vast en een van de anderen neemt je andere arm. Dan gaat het heus wel goed.'
'Geen denken aan', zei Spurgeon. 'Ik verzet geen stap meer.'
En dus gingen ze er allemaal maar bij zitten. Het werd behoorlijk koud, zeker op deze grote hoogte. De tijd verstreek. De mannen begonnen te beseffen dat het niet lang zou duren voordat het donker werd. Ze moesten echt verder om op tijd het dichtstbijzijnde dorp te bereiken, want in het donker zou het op dit bergpad al helemaal levensgevaarlijk zijn.
Spurgeons vrienden keken elkaar eens aan. Vervolgens keken ze Spurgeon aan. Daarna staarden ze weer voor zich uit. Niemand wist wat te doen. Ze konden hier toch zeker niet de hele nacht blijven zitten?! Eindelijk kregen ze Spurgeon zo ver dat hij opstond.

Hoe de rups_bw.indd 41 25-02-19 10:32

Zo bereikten ze ten slotte toch veilig en wel het dorp. Later konden de mannen hier met z'n allen wel om lachen, maar op dat moment was het echt angstaanjagend voor Spurgeon en heel lastig voor zijn vrienden. Toch hadden zij laten zien dat ze echte vrienden waren. Ze hadden hem niet alleen op die berg achtergelaten. Ze waren net zo lang bij hem gebleven tot hij er aan toe was om zich naar beneden te laten helpen.

De Bijbel heeft het over een *'liefhebber, die meer aankleeft dan een broeder'*. Voor dat woord 'liefhebber' mag je ook 'vriend' gebruiken. Die vriend is de Heere Jezus Christus. Als Hij eenmaal je Vriend is, zal Hij je nooit in de steek laten, maar altijd bij je blijven om je te helpen.

Hoe de rups_bw.indd 42 25-02-19 10:32

14
Hulp

'God is ons een Toevlucht en Sterkte; Hij is krachtiglijk bevonden een Hulp in benauwdheden.'
Psalm 46:2

Opnieuw maakten Spurgeon en zijn vrienden een wandeltocht in het noorden van Italië. Ze trokken door een vallei en begonnen toen via een pad een berg te beklimmen. Ze waren nog zo'n vijf à zes kilometer van de top verwijderd toen ze een man tegenkwamen die vanuit de verte al naar hen zwaaide alsof ze oude bekenden waren. Vreemd genoeg droeg hij een schop.
Spurgeon had geen idee wie de man was. Zijn vrienden kenden hem evenmin. En waarom hij daar met een schop rondliep, begreep al helemaal niemand!
De man sloot zich bij hen aan en liep met hen mee. Hij bleek heel aardig te zijn. Ze spraken over van alles en nog wat, maar die schop, dat bleef een raadsel …
Totdat ze uiteindelijk zo hoog zaten dat ze de sneeuwgrens bereikten. Op hun pad lag een laag sneeuw die steeds dikker werd naarmate ze verder klommen. Daar ging de man aan het werk met zijn schop. Hij

Hoe de rups_bw.indd 43 25-02-19 10:32

maakte de weg netjes schoon zodat ze verder konden. Na een poosje naderden ze een heel lastig en gevaarlijk stuk. Ook nu bleek de man behulpzaam. Hij gaf hen een lift! Geloof het of niet, hij nam hen een voor een op zijn rug en droeg hen op die manier naar een veiliger plek.

Als Spurgeon dit verhaal later aan anderen vertelde, zei hij er nooit bij of hij zelf ook op de rug van die man gezeten had. Eerlijk gezegd vermoed ik dat dit niet het geval was. Weet je waarom niet? Spurgeon was behoorlijk groot en zwaar. Die man zou wel enorm sterk geweest moeten zijn als hij Spurgeon op zijn rug had kunnen dragen.

In elk geval legden ze ook dit lastige stuk van de tocht zonder problemen af en daarna begonnen ze trek te krijgen. Wat waren ze verrast toen enkele vrienden van de man hen tegemoetkwamen met eten en drinken voor iedereen.

Ze ontdekten dat deze mensen speciaal in de bergen werkten om wandelaars op weg naar de top te helpen. Je kunt je voorstellen dat Spurgeon en zijn vrienden echt blij waren met deze hulp.

Eigenlijk hebben wij allemaal in ons leven regelmatig hulp nodig. Daarom is het iets om dankbaar voor te zijn als God mensen stuurt die ons op verschillende manieren verder helpen. Denk eens aan ze – je ouders, familie, vrienden, in het bijzonder je christelijke vrienden … Maar de beste Vriend die je hebben kunt, blijft toch de Heere. Kortgeleden hoorde ik iemand zeggen: 'God is er als je het benauwd hebt.' Klopt dat wel? vroeg ik me af. Maar toen las hij het eerste vers van Psalm 46 voor: *'God is ons*

Hoe de rups_bw.indd 44 25-02-19 10:32

een Toevlucht en Sterkte; Hij is krachtiglijk bevonden een Hulp in benauwdheden.'

Ja, juist in zorgen en moeilijkheden wil Hij alle hulp bieden die we nodig hebben.

Hoe de rups_bw.indd 45 25-02-19 10:32

15
Leven als een christen

'… doet het al ter ere Gods.'
1 Korinthe 10:31

Op een keer was Spurgeon niet alleen met vrienden in Italië, maar ook met de persoon die het meest voor hem betekende, zijn vrouw Susannah. Dit was best bijzonder, omdat Susannah vaak ziek was en meestal niet kon reizen. Ze logeerden in een hotel aan de voet van een berg. Samen met enkele vrienden wilden Spurgeon en Susannah graag een gletsjer bekijken. De hotelbaas bood vriendelijk aan hun de weg te wijzen.

Ze reden op ezels zodat ze niet hoefden te lopen. Hoe hoger ze kwamen, hoe mooier het uitzicht werd. Rondom hen lagen schitterende bergen en prachtige dalen.

Hun gids verbaasde zich een beetje. Hij had al eerder gemerkt dat de groep van Spurgeon anders was dan de gasten die hij normaal gesproken in zijn hotel ontving. Tijdens de bergtocht viel hem nog iets op. Terwijl Spurgeon van het mooie uitzicht genoot, loofde hij God voor alles wat Hij geschapen heeft. En op een van de prachtige uitzichtpunten stelde hij zijn vrienden voor om Hem samen

Hoe de rups_bw.indd 46 25-02-19 10:32

te danken. Daar hadden de vakantiegangers alle reden toe. Want wat is het wonderlijk dat God zoveel schitterends in de natuur schiep en wat is er veel om Hem voor te prijzen. Elke berg, elke bloem, alles wat God maakt, laat Zijn almacht en Zijn wijsheid zien.

De hotelbaas, die de ezel leidde waarop Susannah zat, keerde zich naar haar om en zei: 'Maar mevrouw! Deze heren zijn geen mannen, het zijn engelen!'

'Waarom denkt u dat?' wilde Susannah weten.

De man antwoordde dat hij nog nooit zulke vriendelijke, beleefde en hartelijke gasten had gehad.

Toch had niemand van hen iets bijzonders gedaan of gezegd. Door gewoon als christenen te leven, hadden ze diepe indruk op de hotelbaas gemaakt.

Zelf heb ik zoiets meegemaakt toen ik een paar jaar geleden naar een feestje ging in Aviemore in Schotland. Je kon daar ook boogschieten. De man die dit organiseerde, zei later dat hij nog nooit mensen had leren boogschieten die zo vriendelijk met elkaar omgingen. Andere bezoekers waren nogal eens lomp geweest. Ze wilden niet op hun beurt wachten, maar probeerden voor te dringen. Ze waren onvoorzichtig met de pijl en boog en met elkaar omgegaan. Maar de mensen in deze groep lieten letterlijk zien dat ze als christenen wilden leven.

Wie christen is, moet dat ook laten blijken. Altijd en overal. Het is misschien niet zo moeilijk om je op zondag als christen te gedragen, maar hoe zit dat alle andere dagen van de week? Je kunt in de kerk wel een heel christelijke indruk maken, maar wie ben je thuis, op school of op je werk?

Hoe de rups_bw.indd 47 25-02-19 10:32

Toen de apostel Paulus een brief schreef aan de gemeente van Korinthe, zei hij: *'Hetzij dan dat gijlieden eet, hetzij dat gij drinkt, hetzij dat gij iets anders doet, doet het al ter ere Gods.'*

Hoe de rups_bw.indd 48 25-02-19 10:32

16
Goden te koop

'Gij zult u geen gesneden beeld … maken.'
Exodus 20:4

Een winkel is iets heel gewoons, zou je zeggen. Slagers, bakkers, visboeren, groenteboeren, allemaal hebben ze hun zaak. Jij weet ze vast ook wel te vinden in jouw omgeving. En natuurlijk kent iedereen de supermarkt.

Dit verhaal gaat echter over een óngewone winkel, die Spurgeon tot zijn verbazing ontdekte. Ik geloof ook niet dat jij ooit zoiets gezien hebt.

Spurgeon was weer eens in Italië. Hij bezocht de stad Pompeï. De kans dat je daar weleens van gehoord hebt, is groot. In deze stad gebeurde eeuwen geleden namelijk iets indrukwekkends. Pompeï ligt bijna aan de voet van de Vesuvius, een vulkaan. In het jaar 79 voltrok zich daar een vreselijke ramp, toen de Vesuvius plotseling uitbarstte en de stad compleet verwoestte. Zelfs nu, zo veel honderden jaren later, kun je nog altijd tussen de ruïnes van deze zwaar getroffen plaats doorlopen. En nog steeds komen er bezoekers vanuit de hele wereld op af.

Hoe de rups_bw.indd 49 25-02-19 10:32

Een deel van de stad werd later herbouwd en daar zag Spurgeon die wonderlijke winkel.
Heb je weleens van een goudsmid gehoord? Die maakt gouden kettingen, armbanden, broches en dat soort dure dingen. Nou, Spurgeon beweerde dat de winkel die hij in Pompeï zag, geen goudsmid, maar een godsmid was. Je kon er allerlei afgodsbeelden kopen om mee naar huis te nemen en te aanbidden.
Spurgeon stond er geboeid naar te staren. Wat hem misschien nog wel het meest interesseerde: in de winkel stonden verschillende beelden zonder gezicht. Vreemd!
Omdat Spurgeon weleens wilde weten waarom dat was, bleef hij een hele tijd rustig staan kijken. Zo ontdekte hij dat klanten in een ander vertrek van de zaak het gezicht konden kiezen dat ze op hun afgod wilden hebben. Sommigen hadden graag een vrolijk, lachend gezicht. Anderen kozen een knap gezicht. Weer anderen een ernstig gezicht. Op die manier kon iedere klant kiezen wat voor een god hij of zij wilde hebben.
Eigenlijk is dit wat de meeste mensen nog altijd graag willen: zelf hun god uitkiezen. Het liefst hebben ze een vriendelijke, vrolijke god, die geen probleem heeft met hun zonden. Een God Die heilig is en de ongehoorzaamheid straft, willen ze niet!
In werkelijkheid is er maar één echte God – de God Die alles geschapen heeft, de God van de Bijbel, de God Die Zijn Zoon Jezus Christus naar deze wereld zond om Zijn volk te verlossen van hun zonden.
Het is niet aan ons om te bepalen hoe God is. Wij kunnen

Hoe de rups_bw.indd 50 25-02-19 10:32

Hem ook nooit veranderen. Hij gaf ons Zijn Tien Geboden, waarin onder andere deze woorden staan: *'Gij zult u geen gesneden beeld … maken … gij zult u voor die niet buigen, noch hen dienen.'*

Hoe de rups_bw.indd 51 25-02-19 10:32

17
De dienst die werd verstoord

'… ontbonden te worden en met Christus te zijn;
want dat is zeer verre het beste.'
Filippenzen 1:23

In 1871 bezocht Spurgeon de hoofdstad van Italië – weet jij hoe die heet? De meeste kerken in die stad zijn rooms-katholiek. Het rooms-katholieke geloof is anders dan dat wat Spurgeon geloofde en – wat belangrijker is – er zitten helaas on-Bijbelse kanten aan.
Op een zondagavond preekte Spurgeon in deze grote stad in een evangelische gemeente. Hij kende maar weinig Italiaans, lang niet genoeg om in die taal te kunnen preken. Daarom had hij een tolk nodig, een vertaler. Dit hield in dat hij na elke twee of drie zinnen even moest stoppen, zodat de tolk in het Italiaans kon herhalen wat Spurgeon zojuist in het Engels had gezegd. De preek duurde daardoor twee keer zo lang als anders.
Spurgeon zei eens dat hij deze manier van preken heel lastig vond – en dat is het ook, heb ik gemerkt toen ik zelf enkele keren met een tolk moest preken. Het duurde niet lang of Spurgeon kreeg te maken met

Hoe de rups_bw.indd 52 25-02-19 10:32

nog een andere moeilijkheid. Iemand die in de buurt van de deur zat, onderbrak de preek door een vraag te stellen. Zoiets gebeurt normaal gesproken zelden tijdens een kerkdienst en dat is maar goed ook. Stel je voor dat alle mensen in de kerk gingen meepraten en vragen stellen! Wie graag iets aan de dominee wil vragen, kan dat beter na de dienst doen.

Spurgeon gaf deze man antwoord en preekte verder. Even later werd hij opnieuw in de rede gevallen. Dit keer niet door iemand met een vraag, maar door iemand die het niet met hem eens was. Hij wilde expres met Spurgeon in discussie gaan. Deze man werd gevraagd om stil te zijn, maar hij ging gewoon door met praten. Al gauw was er een compleet debat en een heftige woordenwisseling gaande in de kerk.

De man verdedigde fel het rooms-katholieke geloof. Spurgeon vroeg hem wat dan wel de pluspunten van het rooms-katholicisme waren.

De man noemde als voorbeeld de mis die juist was gehouden voor een overleden kardinaal, een hoge geestelijke in de Roomse Kerk. Een mis is een rooms-katholieke dienst. Er bestaan ook speciale dodenmissen, waarin gebeden wordt of een gestorvene extra snel in de hemel mag komen. Spurgeon antwoordde dat er één kardinaal van de kerk is en dat Die al in de hemel is, maar dat kennelijk niet iedereen dat geloofde. Toen vroeg hij aan de man hoe het eigenlijk zat met gewone mensen in de Rooms-Katholieke Kerk. Als een kardinaal na zijn dood al niet eens rechtstreeks naar de hemel kon gaan, hoe moesten anderen daar dan ooit komen?

Hoe de rups_bw.indd 53 25-02-19 10:32

Spurgeon legde uit wat de Bijbel hierover zegt: voor een christen is het sterven niet erg. Sterven betekent immers *'met Christus te zijn; want dat is zeer verre het beste.'*
Hier had de man geen weerwoord op.
Later ontving Spurgeon een brief waarin stond dat deze meneer een persoonlijke vriend was van het hoofd van de Rooms-Katholieke Kerk, de paus. De man werd vervolgens uitgenodigd voor een debat, een openbare discussie, maar hij wilde daar niet meer aan meedoen. Dit alles gebeurde in Rome, het hoofdkwartier van het rooms-katholicisme.
Voor ons christenen is het een grote troost dat wij na ons sterven meteen naar de Heere in de hemel mogen gaan. We hoeven niet eerst het vagevuur in, zoals de Roomse Kerk leert, want dat bestaat helemaal niet. Om de hemel binnen te kunnen gaan, hebben we niets nodig dan de Heere alleen.

Hoe de rups_bw.indd 54 25-02-19 10:32

18
Je schamen voor Jezus?

'Want zo wie zich Mijns en Mijner woorden zal geschaamd hebben … diens zal Zich de Zoon des mensen ook schamen …'
Markus 8:38

Heb je weleens gehoord van het Colosseum dat midden in Rome staat? Het is het grootste amfitheater van de wereld. In het jaar 80 na Christus was de bouw ervan klaar. Er pasten tussen de 50.000 en 80.000 toeschouwers in!
Allerlei grote spelen, zoals gladiatorenwedstrijden, werden hier gehouden. Massa's mensen kwamen er op af, zoals vandaag het geval is bij voetbalwedstrijden.
Helaas werd het Colosseum ook gebruikt voor iets veel ergers: het ombrengen van christelijke martelaren. In die Romeinse dagen werden duizenden christenen namelijk vervolgd, gevangengezet en ter dood veroordeeld vanwege hun geloof.
Toen Spurgeon in Rome was, wilde hij de ruïnes van dit wereldberoemde gebouw ook weleens zien. Hij klom naar het hoogste punt van het Colosseum. Terwijl hij op de arena neerkeek, vroeg hij zich af hoeveel gelovigen hier gestorven waren.

Hoe de rups_bw.indd 55 25-02-19 10:32

Toen begon hij een lied te zingen. Luidkeels, want hij had een krachtige stem. 'Ik schaam mij er niet voor dat ik eigendom ben van mijn Heere', zong Spurgeon.
Een paar Amerikaanse toeristen hoorden het en moesten een beetje om hem lachen, maar Spurgeon ging gewoon door. Toen het lied uit was, zong hij een ander gezang. Dat ging zo: 'Ben ik een soldaat van het kruis, een volgeling van het Lam? Zou ik me dan schamen voor Zijn zaak, of een kleur krijgen bij het noemen van Zijn naam?'
Er volgde nog een derde lied: 'Jezus, zou ooit een sterfelijk mens zich schamen voor U, Die door engelen geprezen wordt?'
De martelaren van lang geleden schaamden zich niet. En Spurgeon deed dat evenmin.
Het is goed om nu eens naar onszelf te kijken. Wij worden niet vervolgd zoals veel gelovigen in het verleden. We lopen geen gevaar als we naar de kerk gaan, zoals in sommige andere landen nog altijd het geval is. Hooguit worden we nu en dan belachelijk gemaakt. Hoe reageren we dan?
Jezus Zelf zei: *'Want zo wie zich Mijns en Mijner woorden zal geschaamd hebben in dit overspelig en zondig geslacht, diens zal Zich de Zoon des mensen ook schamen, wanneer Hij zal komen in de heerlijkheid Zijns Vaders, met de heilige engelen.'*
Wij hebben reden om ons te schamen voor onszelf, maar op Jezus kunnen we trots zijn.

Hoe de rups_bw.indd 56 25-02-19 10:32

19
Slapen in de kerk

'… met een diepe slaap overvallen …'
Handelingen 20:9

Als je eenmaal een kind van God bent, wil je niets liever dan dat ook anderen Hem leren kennen en op Hem gaan vertrouwen.
Maar hoe kunnen zij in God gaan geloven? Daarvoor moeten ze natuurlijk het Evangelie horen, dat vertelt hoe Jezus naar deze aarde gekomen is en stierf aan het kruis om de schuld op Zich te nemen van allen die op Hem vertrouwen.
En waar kunnen zij dit Evangelie precies horen? In ieder geval in de kerk.
Hoe kunnen wij hen uitnodigen om naar de kerk te komen? Daarover gaat het in dit verhaal, over een wel heel vreemde manier waarop mensen naar de kerk werden gebracht. En over een al even vreemde manier om ervoor te zorgen dat zij daar ook inderdaad luisterden naar wat er werd gezegd.
Toen Spurgeon meer dan honderd jaar geleden in Rome logeerde, had je in die stad een speciaal deel waar joden

Hoe de rups_bw.indd 57 25-02-19 10:32

woonden. De joden geloven niet dat de Heere Jezus Christus de beloofde Messias is, maar wachten nog altijd op Zijn komst.
Spurgeon vertelt ergens dat er een Italiaanse wet bestond die gebood dat honderd joodse mannen en vijftig joodse vrouwen uit die buurt elke zondag naar een zekere rooms-katholieke kerk moesten gaan. Alsof dat nog niet erg genoeg was, werden zij er met zwepen naartoe gejaagd. Stel je voor: mensen dwingen naar de kerk te gaan, terwijl zij dat helemaal niet willen! En wat verschrikkelijk om daar zelfs een zweep bij te gebruiken. Als een van die honderdvijftig joodse mensen in slaap viel, weet je wat er dan gebeurde? Hij of zij werd wakker geslagen met een zweep.
Zo ga je niet met mensen om! Natuurlijk willen we graag dat mensen naar de kerk komen en dat zij daar aandachtig luisteren. We kunnen voor hen bidden, we kunnen hen uitnodigen, maar we mogen hen nooit dwingen.
Als we nog klein zijn, gaan we met onze ouders mee naar de kerk. Maar wat gebeurt er als we groter worden? Ik ken heel wat mensen die gestopt zijn met de kerkgang. Dat vind ik verdrietig. Juist in de kerk wil God tot ons spreken. Juist daar mogen wij Hem dienen met ons zingen, ons bidden, ons luisteren naar Hem. Op die manier wil God ons zegenen.
Daarom is het óók verkeerd als we wel in de kerk komen, maar aan heel andere dingen gaan zitten denken: aan wat we willen doen als we weer thuis zijn, aan onze plannen voor de komende week. En het is verkeerd als we in slaap vallen. Dan hebben we immers nog steeds niets aan de kerkdienst

Hoe de rups_bw.indd 58 25-02-19 10:32

In een gemeente waarvan ik dominee was, zaten twee oudere mannen die bijna elke zondag in slaap vielen tijdens de preek. Eén van hen viel zelfs van zijn stoel en klapte met zijn hoofd op de vloer.
In de Bijbel staat het verhaal van een jongen die in slaap viel tijdens een preek van de apostel Paulus. Hij stortte van de vensterbank waarop hij gezeten had en kwam drie verdiepingen lager op de grond terecht!
Zoek in Handelingen 20 vers 9 maar eens op hoe hij heette. Er staat dat hij *'zat in het venster en met een diepe slaap overvallen zijnde, alzo Paulus lang tot hen sprak, door de slaap nederstortende, viel van de derde zoldering nederwaarts, en werd dood opgenomen.'* In de volgende verzen kun je lezen wat er verder met hem gebeurde.
Laten we niemand dwingen, maar wel altijd hopen en bidden dat veel mensen naar de kerk komen en dat zij daar wakker blijven om aandachtig te luisteren. En: laten we zelf het goede voorbeeld geven!

Hoe de rups_bw.indd 59 25-02-19 10:32

20
Klimmen op de knieën

'In Welken wij hebben de verlossing door Zijn bloed, namelijk de vergeving der misdaden …'
Efeze 1:7

De Bijbel leert ons dat we allemaal zondaren zijn. Dat betekent dat niemand van ons Gods geboden gehoorzaamt. Eigenlijk hebben we de Bijbel helemaal niet nodig om dat te weten. Diep in ons hart beseffen we dat het waar is. De grote vraag is nu: hoe kunnen onze zonden vergeven worden?
Toen Spurgeon in Rome was, zag hij dat de mensen daar met deze vraag omgingen op een manier die hem verdrietig en boos tegelijk maakte.
Hij bezocht een van de vele grote, beroemde rooms-katholieke kerken en kwam bij een hoge, brede trap. Tot zijn verbazing waren er een heleboel mensen en kinderen van allerlei leeftijden die deze enorme trap op- en afgingen op … hun knieën. Telkens als ze bij de onderste, de middelste of de bovenste trede kwamen, kusten ze die en raakten hem met hun voorhoofd aan.
Waarom zou iemand zoiets doen? Deze mensen was wijs-

Hoe de rups_bw.indd 60 25-02-19 10:32

gemaakt dat elke keer als ze die trap op- en afkropen, hun zonden zouden worden vergeven. Niet dat ze daarmee in de hemel zouden komen. Als ze stierven, zouden ze alsnog een tijdlang in het vagevuur moeten doorbrengen, een plek tussen de hemel en de hel. Maar voor elke stap die ze op hun knieën deden, zouden ze een paar dagen minder in het vagevuur hoeven door te brengen. Zo konden ze dus wat sneller in de hemel komen.

De houten trap was inmiddels al drie keer gerestaureerd, omdat er zoveel mensen op en neer gingen dat de treden versleten raakten. Het was dus wel populair, dat klimmen op de knieën! Maar wat zal het ook veel pijn hebben gedaan!

Kun je je voorstellen dat Spurgeon verdrietig en boos werd? Hij wist maar al te goed dat het knielen op trappen en het kussen van traptreden geen enkele zonde kan wegwassen. Hij wist ook dat er helemaal geen vagevuur bestaat.

Mensen die sterven, gaan óf rechtstreeks naar de hel óf – als hun zonden vergeven zijn – rechtstreeks naar de hemel. Hoe worden de zonden dan vergeven? Aan de christenen in Efeze schreef de apostel Paulus lang geleden deze woorden: *'In Welken* (dit gaat over de Heere Jezus Christus) *wij hebben de verlossing door Zijn bloed, namelijk de vergeving der misdaden, naar de rijkdom Zijner genade.'*

De Heere Jezus Christus moest sterven aan het kruis zodat hij de zonde van allen die op Hem vertrouwen, kan vergeven. Hij wast ze voorgoed weg met Zijn bloed. Hij droeg de schuld van al Zijn kinderen en Hij onderging de straf die zij verdienen. Daarom heeft Paulus het

Hoe de rups_bw.indd 61 25-02-19 10:32

in dit vers ook over de genade van God. Het was eindeloos vriendelijk en goed van de Vader om Zijn Zoon naar de wereld te sturen om de zonden te dragen en het was eindeloos vriendelijk en goed van Jezus om zich aan het kruis te laten nagelen om mensen te redden.

Hoe de rups_bw.indd 62 25-02-19 10:32

21
Wat heb je allemaal gezien?

'Ziende op … Jezus …'
Hebreeën 12:2

Keer op keer stak Spurgeon Het Kanaal over om het vasteland van Europa te bezoeken. Op die manier leerde hij vijf verschillende landen kennen. Weet jij welke dat waren als ik je vertel dat hij de reusachtige Eiffeltoren zag, de scheve toren van Pisa, een kolossaal casino, de prachtige stad Wenen en ook het land waar later Adolf Hitler aan de macht zou komen?
Kom je zelf weleens in het buitenland? Welke landen heb je al gezien? Misschien zul je op een dag zelfs wel buiten Europa op reis gaan. In dat geval kom je nog verder dan Spurgeon.
Spurgeon hield ervan de schoonheid van Gods schepping in verschillende landen te bewonderen. Hij was ook erg geïnteresseerd in grote steden als Rome, Venetië en Parijs. In onze tijd is het een stuk gemakkelijker en goedkoper om naar het buitenland te gaan dan het in zijn dagen was. Je had toen nog geen vliegtuigen en de meeste mensen waren zo arm dat ze echt geen vakantie betalen konden.

Hoe de rups_bw.indd 63 25-02-19 10:32

Televisie was er ook nog niet, dus de mensen konden echt niet zien hoe andere landen eruitzagen.
Spurgeon deelde zijn belevenissen graag met mensen. Hij kon hen natuurlijk niet allemaal meenemen op zijn reizen, maar hij kon na afloop wel schrijven over wat hij allemaal had gezien. Veel mensen vonden die verhalen interessant. Op die manier genoten ze van steden en landschappen die ze in het echt nooit zouden zien.
Aan het eind van een van zijn reisverslagen schreef Spurgeon: 'Als je geen grote reizen kunt maken, houd dan in gedachten dat onze Heere Jezus Christus heerlijker is dan alles wat je ooit op aarde zou kunnen zien. Vang een glimp op van Christus en je hebt eindeloos veel meer gezien dan bergen, ravijnen en dalen je kunnen bieden. De aarde mag dan prachtig zijn, de sterren schitterend, maar dit alles weegt niet op tegen de heerlijkheid van Hem Die dat alles gemaakt heeft.'
Heb je Rome gezien? Venetië? Parijs? Veel belangrijker is: heb je Jezus gezien? De schrijver van de Hebreeënbrief zei: *'Ziende op de overste Leidsman en Voleinder des geloofs, Jezus, Dewelke voor de vreugde die Hem voorgesteld was, het kruis heeft verdragen en schande veracht, en is gezeten aan de rechterhand van de troon van God.'*
In het Bijbelboek van de profeet Jesaja staat iets wat hierop lijkt: 'Wendt u naar Mij toe en wordt behouden!' Door dit vers werd Spurgeon als jongen bekeerd. De dominee die hier toen over preekte, zei: 'Als je je naar iemand toewendt, betekent dat dat je naar hem kijkt.' Toen gebeurde het dat Spurgeon de Heere Jezus zag en in Hem geloofde. Hoe meer hij in de jaren daarna op Jezus bleef zien, hoe meer

Hoe de rups_bw.indd 64 25-02-19 10:32

heerlijks hij in Hem zag en hoe meer hij zich verwonderde. Maar je kúnt Jezus toch helemaal niet zien? Wel als je in de Bijbel leest, zeker in de Evangeliën, die ons vertellen wat Hij deed en wat er met Hem gebeurde. Hoe meer we daarnaar kijken, hoe meer we op Hem vertrouwen, hoe meer we van Hem gaan houden.

O ja, de vijf landen die Spurgeon bezocht, zijn Frankrijk, Italië, Monaco, Oostenrijk en Duitsland. Had je dat goed?

Hoe de rups_bw.indd 65 25-02-19 10:32

22
Van gedachten veranderd

'Ziet gij aan wat voor ogen is?'
2 Korinthe 10:7

Spurgeon reisde naar andere landen en ontmoette daar mensen, maar het omgekeerde gebeurde ook. Mensen uit andere landen kwamen naar Engeland en ontmoetten Spurgeon.
Veel christenen in die dagen kenden zijn naam. Spurgeons preken werden immers veel gedrukt en over de hele wereld verspreid.
Zo was er een Nederlander die de preken thuisgestuurd kreeg en ze met vreugde las. Hij leerde er veel van, ze deden hem goed. Al lezende besefte hij dat Spurgeon een bijzonder Godvrezende man en dominee moest zijn.
Na verloop van tijd bezocht hij Engeland. Hij kwam ook in Londen. Dat leek hem een mooie gelegenheid om Spurgeon zelf eens te horen preken in de Metropolitan Tabernacle. Toen hij echter de kerkdienst bezocht, schrok hij erg. Hij was diep teleurgesteld en ging heel anders over Spurgeon denken! Zijn respect voor Spurgeon verdween

Hoe de rups_bw.indd 66 25-02-19 10:32

totaal en Spurgeons preken wilde hij niet eens meer lezen. Van het ene moment op het andere was alle bewondering weg. Hoe kon dat?

Het kwam niet eens door iets dat Spurgeon zei of deed, dat deze man hem plotseling niet meer mocht. Het kwam doordat … Spurgeon een baard had en zelfs een snor!

Dat was heel erg 'werelds', zo schreef de geschokte Nederlander in een brief aan Spurgeon.

In zijn eigen kerk waren de dominees gladgeschoren en ze droegen een lange, zwarte jurk met een witte bef. Dat alles had Spurgeon niet. Maar vooral die baard en de snor verrasten de bezoeker onaangenaam.

Nadat Spurgeon de brief uit Nederland gelezen had, zei hij: 'Alleen maar omdat ik de natuur haar gang laat gaan en mijn haar laat groeien zoals het komt, ben ik raar en lichtzinnig en werelds en nog veel meer van dat soort slechts!'

In de Bijbel komt ook iemand voor die op zijn uiterlijk werd aangekeken: Paulus. Paulus was een apostel, een zendeling, een kerkstichter en de schrijver van verschillende Bijbelboeken. De Heere gebruikte hem dus op veel manieren. Toch kreeg ook hij van sommige mensen kritiek vanwege zijn uiterlijk. Daarom vroeg hij aan de christenen in Korinthe: *'Ziet gij aan wat voor ogen is?'* Een paar regels verder heeft hij het over mensen die moeite met hem hadden, omdat hij er volgens hen niet erg indrukwekkend uitzag en ook weinig zinnigs zei.

De Nederlander had Spurgeon veroordeeld op basis van

Hoe de rups_bw.indd 67 25-02-19 10:32

zijn uiterlijk en van zijn eigen opvatting over hoe een dominee eruit zou moeten zien.
De les voor ons is: wij mogen nooit over iemand oordelen op grond van zijn buitenkant. Wat we zijn, is veel belangrijker dan hoe we er uitzien.

Hoe de rups_bw.indd 68 25-02-19 10:32

23
Vertrouwen op Jezus

'Geloof in de Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden, gij en uw huis.'
Handelingen 16:31

Opnieuw kwam er een Nederlander naar Londen om Spurgeon te spreken – en dit keer ontstonden er geen problemen vanwege de baard.
Deze man reisde helemaal naar Engeland omdat hij een belangrijke vraag had. Hij ontmoette Spurgeon in de consistorie van de Metropolitan Tabernacle.
'Waar komt u vandaan?' wilde Spurgeon weten.
'Uit Vlissingen, dominee', antwoordde de man. 'Ik heb de boot genomen en ben hier naartoe gereisd omdat ik wil weten hoe ik zalig kan worden.'
'Wat een lange reis voor het stellen van één enkele vraag', zei Spurgeon. 'Weet u dan niet dat de Bijbel zegt: *Geloof in de Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden*?'
'Maar ik kan niet in Hem geloven!' zei de man.
'Oké', antwoordde Spurgeon. 'Ik geloof al jaren in Hem en ik vertrouw Hem. Maar als u weet dat er iets mis met

Hoe de rups_bw.indd 69 25-02-19 10:32

Hem is, dan hoor ik het graag. Ik houd er namelijk niet van bedrogen te worden.'
'Dat niet', zei de man. 'Ik zou niets weten.'
'Waarom vertrouwt u Hem dan niet?' vroeg Spurgeon verbaasd. 'Zou u mij wel kunnen vertrouwen?'
'Dat wel, ja. Absoluut!'
'Maar u kent mij nauwelijks.'
De man legde uit: 'Nee, maar ik weet wel dat u een goede dominee bent. Dan kan het haast niet anders of u bent een eerlijk mens.'
'Dus', stelde Spurgeon vast, 'u wilt zeggen dat u mij wel kunt vertrouwen, maar de Heere Jezus Christus niet? Dan móet u iets slechts van Hem weten. Kom op, vertel me wat het is!'
De Nederlander zweeg en dacht diep na. Wist hij iets verkeerds van Jezus? Nee, natuurlijk niet. Ten slotte zei hij: 'Beste dominee, nu snap ik het. Natuurlijk is Hij te vertrouwen. Eigenlijk is het zelfs onmogelijk om Hem níet te vertrouwen!'
Hoewel de mensen om ons heen bepaald niet volmaakt zijn, vertrouwen wij sommigen van hen toch. Dan hebben we al helemaal geen reden meer om de Heere Jezus niet te vertrouwen, denk je wel? Hij is betrouwbaar. Hij is goed. Hij is vriendelijk.
Toen de Nederlander naar huis ging, was hij ervan overtuigd dat zijn reis de moeite waard geweest was. Niet voor niets was hij helemaal naar Londen gekomen, want daar had hij eindelijk begrepen dat Jezus recht had op zijn vertrouwen. Tegen Spurgeon zei hij: 'Tot ziens, dominee! Ik vaar terug naar Vlissingen en nu is alles goed.'

Hoe de rups_bw.indd 70 25-02-19 10:32

24
Twee totaal verschillende diensten

'… mannen en vrouwen, en allen die verstandig waren om te horen …'
Nehemia 8:3

Niet alleen Nederlanders kwamen naar Spurgeon luisteren. Op een dag was er bijvoorbeeld een Amerikaan in Londen, die van de gelegenheid gebruikmaakte om naar de Metropolitan Tabernacle te gaan. Hoewel hij keurig op tijd aankwam, werd hem door een van de kosters gevraagd om even te wachten totdat hem een plaats gewezen kon worden.
De Amerikaan bood de man bij de deur een shilling aan, maar hij kreeg te horen: 'Dat doen we hier niet.'
In die tijd zaten de kerken zo vol dat er niet voor iedereen plaats was. In sommige gemeenten betaalden de kerkgangers geld aan de koster zodat zij voorrang kregen en eerder mochten gaan zitten. Spurgeons kerk deed hier niet aan mee.
Even later werd de Amerikaan naar een zitplaats gebracht. Toen hij vervolgens om zich heen keek, ontdekte hij dat er

Hoe de rups_bw.indd 71 25-02-19 10:32

wel tussen de vier- en vijfduizend mensen in deze kerk moesten zitten. Toch kon hij in dit grote, volle gebouw het gebed en de preek van Spurgeon prima verstaan. Na de kerkdienst liep hij naar de consistorie, waar hij Spurgeon ontmoette.

's Middags besloot de Amerikaan naar de St Paul's Cathedral te gaan. Als je ooit in Londen geweest bent, heb je die beroemde kerk misschien ook wel bezichtigd. Er bleken daar die zondagmiddag zo'n duizend kerkgangers te zitten. Het eerste gedeelte van de dienst duurde een uur. Nu weet ik niet precies hoeveel woorden er gezegd kunnen worden in een uur, maar het schijnt dat je in een normaal tempo zo'n honderdvijftig woorden per minuut uitspreekt. Enig idee hoeveel dat er zijn in een uur?

De Amerikaan ving in dat eerste uur van de kerkdienst echter maar … zes woorden op! Toen begon de preek. Hoe de Amerikaan ook zijn best deed, hij hoorde er hooguit een vijfde deel van.

Later vertelde hij: 'Er waren één deken, vier kanunniken, dertig koorheren, twaalf hulpkanunniken en zes pastoren voor nodig naast een heel leger van koorleden om zo'n duizend kerkgangers … níets te laten horen!'

De morgendienst was eenvoudig en duidelijk geweest en de gemeente kon elk woord verstaan. Maar de middagdienst zat vol met ceremoniën en show en het grootste gedeelte van de tijd konden de kerkgangers niet horen waarover het ging.

In de kerk zou het niet moeten gaan om mooie en indrukwekkende ceremoniën. Veel belangrijker is dat het Woord

Hoe de rups_bw.indd 72 25-02-19 10:32

van God duidelijk wordt gepreekt en dat de mensen de Heere Jezus liefhebben.
Lang geleden las Ezra Gods wet voor aan het volk Israël. De Bijbel vertelt dat hij die wet bracht voor *'mannen en vrouwen, en allen die verstandig waren om te horen.'*
We hebben geen 'toeters en bellen' nodig, we hebben alleen Gods Woord nodig.

Hoe de rups_bw.indd 73 25-02-19 10:32

25
Zijn beroep was: vogelverschrikker

'En heeft uit één bloede het ganse geslacht der mensen gemaakt, om op de gehele aardbodem te wonen …'
Handelingen 17:26

Hier volgt opnieuw een verhaal over een Amerikaan die Londen en Spurgeons kerk bezocht, maar dit keer was er iets totaal anders aan de hand dan in het vorige hoofdstuk. Ik neem aan dat je weleens gehoord hebt van slavernij? In de voorbije eeuwen werden in Afrika en Azië veel mensen uit hun huizen gehaald. Alsof ze bezittingen waren, werden ze verkocht en gekocht, net zoals we vandaag een auto of een kast kopen. Tegen hun wil werden ze gevangengehouden en gedwongen om te werken, vaak lange dagen en onder slechte omstandigheden. Veel van deze slaven leidden een vreselijk leven.
Groot-Brittannië, Amerika en andere landen, waaronder Nederland, verdienden veel geld met de slavenhandel. Maar er waren ook mannen, zoals de christelijke Engelsman William Wilberforce, die juist hun best deden om een einde aan de slavernij te maken. Begin negen-

Hoe de rups_bw.indd 74 25-02-19 10:32

tiende eeuw besloot de Britse regering eindelijk met de slavernij te stoppen. Het duurde echter nog jaren voordat de slavenhandel overal verdwenen was.
Toen rond het jaar 1860 de grote Metropolitan Tabernacle nog niet gebouwd was en Spurgeons gemeente nog kerkte in de New Park Street Chapel, kwam daar op een doordeweekse avond iemand over het onderwerp 'slavernij' spreken. John Andrew Jackson heette hij. Hij was een christen én een gevluchte slaaf uit South Carolina in Amerika. John getuigde ervan hoe hij de Heere Jezus had leren kennen en Hem was gaan volgen.
Daarna vertelde hij wat hij had meegemaakt als slaaf. Zijn eerste beroep was: vogelverschrikker op de akkers. Dag in, dag uit moest hij urenlang tussen het koren staan. Hij werd veel geslagen door zijn eigenaar en had het heel zwaar. John vertelde hoe hij uiteindelijk ontsnapt was en naar Engeland reisde. Iedereen luisterde geboeid en ontzet naar zijn verdrietige geschiedenis.
Toen hij klaar was, sprong Spurgeon – die er uiteraard ook bij was – op en benadrukte nog eens hoe verschrikkelijk de slavernij was.
Niet lang daarna schreef hij: 'Ik verafschuw de slavernij uit het diepst van mijn hart. En hoewel ik tijdens het Heilig Avondmaal aan tafel zit met allerlei soorten mensen, wil ik met een slavenhandelaar niets te maken hebben. Ik zou net zo min een mensendief in de kerk uitnodigen als een moordenaar!'
In Amerika namen veel mensen het Spurgeon kwalijk dat hij zulke dingen schreef. Daar was de slavernij immers nog niet afgeschaft. En in de vele preken van Spurgeon

Hoe de rups_bw.indd 75 25-02-19 10:32

die in Amerika gedrukt werden, schrapten de redacteuren alle zinnen die over slavernij gingen. Amerikanen die er toch achter kwamen dat Spurgeon tegen slavernij was, wilden zijn preken niet meer lezen. De kerk in Londen verdiende daardoor veel minder geld – want daar ging de opbrengst van de verkoop van Spurgeons preken naartoe – maar Spurgeon bleef stellig waarschuwen tegen de slavernij. Hij was ervan overtuigd dat wij wel spullen kunnen bezitten, maar nooit mensen.

Een van de Bijbelteksten die William Wilberforce gebruikte bij zijn pogingen om de slavernij te stoppen, was Handelingen 17:26: *'En heeft uit* één *bloede het ganse geslacht der mensen gemaakt, om op de gehele aardbodem te wonen, bescheiden hebbende de tijden tevoren geordineerd, en de bepalingen van hun woning.'*

Mensen zijn uit 'één bloede' door God gemaakt. De ene mens is dus niet meer of beter dan de ander. Mannen, vrouwen of kinderen ontvoeren, weghalen bij hun familie, uit hun huizen, hen verkopen, kopen, dwingen om als slaven te werken, dat is allemaal duidelijk tegen de wil van God.

Hoe de rups_bw.indd 76 25-02-19 10:32

26
Hoe de rups eindelijk zijn doel bereikte

'Maar de Heere heeft mij bijgestaan …'
2 Timotheüs 4:17

Toen de Metropolitan Tabernacle inmiddels gebouwd was, bezochten twee andere ex-slaven de gemeente in Londen. Ze kwamen uit Afrika en heetten Johnson en Richardson. Het was de bedoeling dat zij na hun bezoek aan Engeland naar Afrika terug zouden reizen om daar zendingswerk te gaan doen.
Spurgeon en zijn gemeenteleden hebben ongetwijfeld opnieuw geïnteresseerd naar de twee voormalige slaven geluisterd, maar één iemand kon niet komen. Dat was Spurgeons vrouw, Susannah. Zoals vaak het geval was, voelde ze zich niet goed, waardoor ze thuis moest blijven. Daarom werd besloten dat de beide mannen na afloop met hun vrouwen naar Spurgeons huis zouden gaan, zodat Susannah hen toch kon ontmoeten.
Toen ze een tijdje met elkaar gepraat hadden, vroeg Spurgeon aan de mannen of ze een paar liederen wil-

Hoe de rups_bw.indd 77 25-02-19 10:32

den zingen die ze gezongen hadden toen ze nog slaven waren. Dat deden ze. Één lied vond Susannah bijzonder ontroerend klinken. Het refrein ging zo: 'Hou vol, hou vol, als een kleine rups – dichter en dichter naar Jezus Christus toe.'

De rups die in dit lied werd bedoeld, was de 'landmeter', een soort die zich voortbeweegt door telkens zijn lijf in een boogje op te trekken. Hij komt dus maar langzaam vooruit en het is net alsof hij telkens een centimeter of twee opmeet. Vandaar zijn naam.

Susannah vroeg waarom juist dit diertje telkens terugkwam in het refrein. De mannen vertelden haar hoe ze als slaven vaak in het geheim bij elkaar gekomen waren. Nacht na nacht zaten ze in het donker op de vloer om samen te bidden. Dan zongen ze ook dit lied. Heel zacht natuurlijk, want als hun baas hen hoorde, zouden ze met de zweep krijgen.

Een enkele keer, vertelden ze, was het gebeurd dat iemand even vergat te fluisteren en plotseling hardop het refrein zong: 'dichter en dichter naar Jezus Christus toe.'

Dan zaten ze bibberend bij elkaar, uit angst dat iemand hen gehoord had en ze geslagen zouden worden.

Toen vroeg Susannah hen of ze het lied eens wilden zingen zoals ze vroeger deden, fluisterend. Dat deden de mannen. Bij iedereen die luisterde, sprongen de tranen in de ogen. Al waren deze mensen niet langer slaven, maar vrije mannen en vrouwen, ze zouden nooit vergeten dat de Heere heel dichtbij kon zijn, juist in moeilijke momenten.

Hoe de rups_bw.indd 78 25-02-19 10:32

Dat is ook wat de apostel Paulus lang geleden ervaren heeft. Zelfs toen hij gevangen zat vanwege zijn geloof, kon hij zeggen: *'Maar de Heere heeft mij bijgestaan.'*
Niet de situatie waar je in zit, doet ertoe, maar dat wat er in je hart leeft. Als je op de Heere Jezus vertrouwt, zal Hij bij je zijn in alle omstandigheden.

Hoe de rups_bw.indd 79 25-02-19 10:32

27
Zwart of wit?

'Al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw.'
Jesaja 1:18

De verschillen tussen mensen zijn enorm. Als je daar even bij stil staat, kun je je echt verbazen. Jij leest dit boek in het Nederlands, maar heel veel andere kinderen lezen het in het Engels. En dan zijn er nog ontelbaar veel mensen die het helemaal niet lezen kunnen, omdat zij weer een heel andere taal spreken. Wist je dat er wel zo'n 6500 verschillende gesproken talen bestaan? Ik ben benieuwd hoever jij komt als je de talen gaat opnoemen die je kent.
Als je naar iemand kijkt, kun je niet meteen vaststellen welke taal hij of zij spreekt. Een aantal andere dingen zie je wel onmiddellijk. Of iemand groot of klein is, bijvoorbeeld, jong of oud, mollig of mager.
De vorm van iemands gezicht hangt vaak af van waar hij vandaan komt. Een Nederlander ziet er meestal anders uit dan iemand uit China, Japan of Azië. Dat komt ook door de huidskleur. Vooral dat laatste is voor veel mensen door de eeuwen heen reden geweest om anderen uit te lachen

Hoe de rups_bw.indd 80 25-02-19 10:32

of zelfs dwars te zitten. Eigenlijk is dat ongelooflijk. Het was immers God Zelf Die ons ieder onze eigen huidskleur gaf. En als je er anders uitziet dan een ander, maakt dat je echt niet beter of slechter dan die ander.

Je herinnert je waarschijnlijk nog dat Spurgeons preken wekelijks werden gedrukt en dat ze de hele wereld over werden gestuurd. Veel mensen kwamen erdoor tot bekering en daar was Spurgeon enorm dankbaar voor.
Op een dag kreeg hij een brief uit Zuid-Afrika, van een man met een donkere huidskleur. Ook hij had preken van Spurgeon gelezen en hij schreef: 'Wij zijn niet alleen vanbuiten zwart, maar ook vanbinnen. Een zwarte huidskleur kan mij niets schelen. Het is pas verschrikkelijk wanneer ook ons hart gitzwart blijft. Wat ben ik blij met uw preken. Ze hebben me goed gedaan.'
Het lijkt erop dat deze man zijn zwarte hart had laten wassen door de Heere Jezus. Denk er eens over na wat de kleur van jouw hart is. Dat is eindeloos veel belangrijker dan de kleur van je huid.
De Bijbel vertelt ons dat we van nature allemáál een zwart hart hebben. Dat komt door onze zonden. Maar in Jesaja 1:18 staat deze prachtige tekst: *'Komt dan, en laat ons tezamen rechten, zegt de HEERE; al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw; al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol.'*
Je kent misschien wel de psalm die zingt:

Ontzondig mij met hysop, en mijn ziel,
Nu gans melaats, zal rein zijn en genezen.

Hoe de rups_bw.indd 81 25-02-19 10:32

Was mij geheel, zo zal ik witter wezen
Dan sneeuw, die vers op 't aardrijk nederviel.
Ai, geef mij weer gewenste zielevreugd;
Laat uit Uw mond mij stof tot blijdschap horen;
Zo wordt opnieuw 't verbrijzeld hart verheugd,
En in mijn geest de ware rust herboren.

Waarmee kun je gewassen worden, zodat je hart witter wordt dan sneeuw? Alleen met het bloed van de Heere Jezus Christus!

Hoe de rups_bw.indd 82 25-02-19 10:32

28
Een slimme verkoper

'Al de Schrift is van God ingegeven, en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing die in de rechtvaardigheid is.'
2 Timotheüs 3:16

Zoals je in een eerder deel uit deze serie al kon lezen, richtte Spurgeon verschillende organisaties op om mensen te helpen die het moeilijk hadden. De domineesschool, het weeshuis en ook … een verkopersvereniging! Wat heeft een dominee nou te maken met een verkoper, vraag je je misschien af.
In Spurgeons dagen had je, meer dan nu, verkopers die rondreisden om hun spullen aan de man te brengen. Denk maar eens aan de marskramers. En nog verder terug, in de tijd van de Reformatie, verkochten zulke rondreizende verkopers al Bijbels en vertelden zij het Evangelie verder. De verkopers voor wie Spurgeon een vereniging oprichtte, verkochten niet alleen Bijbels en goede boeken, maar organiseerden ook bijeenkomsten, vooral in streken waar geen Bijbelgetrouwe kerk was.
De vereniging hield ieder jaar een grote vergadering in de

Hoe de rups_bw.indd 83 25-02-19 10:32

Metropolitan Tabernacle. Verschillende verkopers vertelden daar over hun ervaringen.
Als Spurgeon zo'n vergadering leidde, vroeg hij vaak een verkoper om op het podium te komen met de spullen die hij normaal gesproken bij zich had als hij door het land reisde. Dan stapte zo'n man met een groot pakket vol Bijbels, boeken en folders naar voren.
Op een keer zei Spurgeon tegen een verkoper: 'Zou eens willen laten zien hoe u uw boeken verkoopt?'
De man hees het pak van zijn rug, zette het op een tafel, nam er een boek uit en zei: 'Beste meneer Spurgeon, hier heb ik een boek dat ik u echt kan aanbevelen. Ik weet waarover ik het heb, want ik heb het zelf gelezen en ben er rijk door gezegend. De schrijver is een goede vriend van mij en hij is altijd blij om te horen dat verkopers zijn boeken aan de man brengen, want ze staan vol van het Evangelie dat hij graag wil doorgeven. De titel van dit boek is *Trumpet Calls to Christian Energy*. De schrijver heet C.H. Spurgeon! Wilt u het kopen?'
En wat deed Spurgeon? Hij betaalde de man de prijs van het boek dat hij zelf had geschreven en zei toen: 'Kijk eens aan! Een verkoper die een schrijver een van zijn eigen boeken weet te verkopen, kan vast en zeker alle andere mensen ervan overtuigen dat zij de rest van zijn koopwaar moeten aanschaffen.'

Het maakt veel verschil wat je leest. Het beste boek is de Bijbel, omdat dat Gods Woord is. *'Al de Schrift is van God ingegeven, en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbete-*

Hoe de rups_bw.indd 84 25-02-19 10:32

ring, tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is.' Maar er bestaan ook heel veel andere goede boeken die je helpen om de Bijbel nog beter te begrijpen. Maak er gebruik van!

Hoe de rups_bw.indd 85 25-02-19 10:32

29
De onruststoker

'En er kwam grote vrees over de gehele gemeente …'
Handelingen 5:11

Ik denk dat we allemaal weleens mensen ontmoeten die het ons moeilijk maken. Dat gold ook voor Spurgeon.
Satan haat God en Zijn volk en gebruikt alle mogelijke manieren om Zijn gemeente lastig te vallen. Een van deze manieren is: mensen die aan zijn kant staan, naar de kerk sturen om daar onrust te stoken.
Spurgeon leerde zulke mensen kennen. Er was één onruststoker die heel ver ging.
Voordat hij naar de Metropolitan Tabernacle kwam, had hij al een heleboel narigheid veroorzaakt in twee andere gemeenten. Nu besloot de man de boel in de war te schoppen bij de Tabernacle. Volgens hem kon hij dat het beste doen door Spurgeon te ergeren en te beledigen.
Dat probeerde hij een tijdje, maar hij had weinig succes. Spurgeon reageerde nauwelijks op zijn gedrag. Op een zondag waarop de man bijzonder lastig was geweest, zei Spurgeon tegen hem: 'Broeder, zou u morgenochtend misschien bij mij langs willen komen voor een gesprek?'

Hoe de rups_bw.indd 86 25-02-19 10:32

Kwaad antwoordde de man: 'Ik moet de kost verdienen. Ik heb geen tijd voor u na vijf uur 's ochtends.'
Hoe zou jij het vinden als er 's morgens voor vijven al iemand bij je langskwam? Spurgeon zat er niet mee. 'Prima', zei hij. 'Dat komt goed uit. De koffie staat klaar.'
De volgende dag stond Spurgeon extra vroeg op. Inderdaad meldde de man zich.
Spurgeon zag meteen aan hem dat hij niet bepaald blij was.
'Is er iets gebeurd?' vroeg Spurgeon hem.
De man vertelde dat hij vijfentwintig pond was kwijtgeraakt die hij had gekregen voor werk dat hij voor de kerk had gedaan.
Spurgeon vond dat dit niets met de kerk te maken had, zelfs als de man dat geld echt verloren had. Toch telde hij vijf briefjes van vijf pond neer en gaf die aan de man. Deze keek hem aan en vroeg: 'Geeft u mij dit geld uit de kerkelijke kas?'
Spurgeon schudde zijn hoofd. 'Nee, ik geef dit zelf aan u.'
Over het gezicht van de man gleed een merkwaardige blik, maar er werden verder geen woorden meer aan deze kwestie gewijd. Spurgeon sprak en bad met hem en de man vertrok.
Die middag werd er tijdens een gebedsbijeenkomst een briefje voor Spurgeon bezorgd. Er stond in dat de man die hem die morgen had bezocht, zichzelf van het leven had beroofd. Kort daarna vernam Spurgeon dat de arme man al twee kerken opgelicht had en dat hij naar de Tabernacle was gekomen om daar hetzelfde te doen. De vreselijke gebeurtenis herinnerde Spurgeon aan de

Hoe de rups_bw.indd 87 25-02-19 10:32

geschiedenis van Ananias en zijn vrouw, Saffira. In de eerste elf verzen van Handelingen 5 kun je lezen wat hen overkwam. Ook zij stierven en Lukas, die verslag deed van het drama, schreef: *'En er kwam grote vrees over de gehele gemeente …'*

Jezus heeft Zijn gemeente lief. Als mensen de gemeente slecht behandelen, behandelen ze Jezus Zelf slecht. Vroeg of laat worden ze daarvoor gestraft.

Hoe de rups_bw.indd 88 25-02-19 10:32

30
Een enge bezoeker

'Er is een tijd om geboren te worden en
een tijd om te sterven.'
Prediker 3:2

Weer kreeg Spurgeon onaangenaam bezoek.
Op een dag, toen hij juist door de hal liep, klopte er iemand hard op de voordeur. Spurgeon deed open en het volgende moment sprong er een woest uitziende man met een lange stok in zijn hand naar binnen. Hij smeet de deur achter zich dicht en ging er met zijn rug tegenaan staan.
Vervolgens gromde hij – en dat moet wel het meest angstaanjagend zijn geweest – : 'Ik kom Spurgeon vermoorden!'
Spurgeon kon geen kant op en er was op dat moment ook niemand in de buurt aan wie hij hulp kon vragen. Bedachtzaam zei hij: 'Ik vermoed dat u mijn broer bedoelt? Zijn naam is Spurgeon.'
'Ik bedoel degene die grapjes maakt!' zei de man dreigend.
Nu maakte Spurgeon geen grapjes als hij preekte, maar hij had soms wel een humoristische manier van spreken. Misschien was dat wat de man bedoelde.

Hoe de rups_bw.indd 89 25-02-19 10:33

In elk geval antwoordde Spurgeon stellig: 'Inderdaad, dat is mijn broer. Hij maakt graag grapjes.'
Maar de indringer was niet overtuigd. Argwanend zei hij: 'Nee, nee, ik geloof dat u die man ben. Kent u het tehuis …' De man noemde de naam van een in die tijd bekende inrichting voor mensen die in de war waren. 'Daar woon ik en daar moeten ze me met z'n tienen in bedwang houden!'
Spurgeon ging rechtop staan en zei met een zware stem: 'Tien man is niks. Je hebt er geen idee van hoe sterk ik ben. Geef me onmiddellijk die stok!'
De man was zo overrompeld dat hij de stok losliet. Op hetzelfde moment wist Spurgeon de deur te openen. 'Als je niet heel gauw maakt dat je wegkomt', riep hij, 'breek ik elk bot dat je hebt!'
Zo hard hij kon, rende de man weg. Meteen schakelde Spurgeon de politie in en al gauw werd de man ingerekend en teruggebracht naar het tehuis.
Deze gebeurtenis had heel anders kunnen aflopen. De indringer had Spurgeon kunnen verwonden of zelfs doden. Maar de Heere was bij hem in deze gevaarlijke situatie. In de Bijbel staat: *'Alles heeft een bestemden tijd, en alle voornemen onder de hemel heeft zijn tijd. Er is een tijd om geboren te worden, en een tijd om te sterven.'*
Wie bepaalt wat die tijd precies is? Alleen God. Hij besloot wanneer jij geboren werd. Hij heeft ook besloten wanneer jij zult sterven.
Een gezang in Engeland, het land van Spurgeon, zegt het zo:

Hoe de rups_bw.indd 90 25-02-19 10:33

Hoe groot ook de gevaren zijn,
voor mij komt er geen dood en pijn,
totdat de God van liefde zegt:
het is klaar; de tijd van sterven is nu daar.

Hoe de rups_bw.indd 91 25-02-19 10:33

31
Een heleboel broers

'Ben ik mijns broeders hoeder?'
Genesis 4:9

En dan nu een derde verhaal over een ongewenste bezoeker in Spurgeons huis. Helaas waren er heel wat mensen die Spurgeon niet erg mochten. Sommigen dachten dat hij een bedrieger was en alleen maar preekte om beroemd te worden en veel geld te verdienen. Een van die mensen kwam op een gegeven moment naar een preek van hem luisteren. De preek ging over Kaïn en Abel, twee zonen van Adam en Eva. Abel was een gelovige man, Kaïn niet. Uiteindelijk vermoordde Kaïn zijn eigen broer. God sprak Kaïn aan op zijn vreselijke zonde.
Het antwoord van Kaïn was de tekst waarover Spurgeon preekte: *'Ben ik mijns broeders hoeder?'* Een van de dingen die Spurgeon zei, was dat hij iedere man als zijn broer beschouwde.
Dat zullen we weleens zien! dacht de man die Spurgeon niet mocht.
De volgende morgen belde hij bij Spurgeon aan. Tegen de

Hoe de rups_bw.indd 92 25-02-19 10:33

dienstbode die opendeed, zei hij: 'Wilt u tegen dominee Spurgeon zeggen dat zijn broer er is?'
Het meisje aarzelde. Spurgeon had maar één broer, dat wist ze heel goed. Hij heette James en zag er anders uit. Ze had hem vaak genoeg binnengelaten om te beseffen dat deze meneer níét James was.
'Zou u mijn boodschap willen doorgeven?' drong de bezoeker aan.
De dienstbode zocht Spurgeon op. Wat ze precies gezegd heeft, weet ik niet, maar waarschijnlijk iets in deze richting: 'Er staat een man op de stoep die beweert dat hij uw broer is, maar het is in elk geval niet uw broer James.'
De man werd de studeerkamer binnengelaten. 'Vertelt u eens, wat is de reden van uw komst?' informeerde Spurgeon.
'Dominee', antwoordde de man, 'gisteren hoorde ik u zeggen dat u elke man als uw broer beschouwd. Oké, ik ben een man en ik ben werkloos, dus ik dacht bij mezelf: laat ik eens gaan kijken of de dominee mij inderdaad als zijn broer behandelt.'
Spurgeon lachte. 'Er komt hier heel wat bezoek', zei hij, 'maar zo'n vreemde gast heb ik volgens mij nog niet eerder gehad. Gaat u zitten.'
Hij belde om de dienstbode en zei: 'Geef deze meneer eens iets te eten alsjeblieft – koude ham, gevulde eieren, wat je maar hebt.'
Terwijl de man at, sprak Spurgeon met hem. Daarna gaf hij hem een briefje voor een van de diakenen van de gemeente met de vraag of die hem wilde helpen bij het

Hoe de rups_bw.indd 93 25-02-19 10:33

zoeken naar een baan. Voordat de bezoeker vertrok, bad Spurgeon voor hem. Inmiddels had hij wel een heel ander beeld van Spurgeon gekregen. Deze dominee was geen bedrieger, dat besefte de man nu maar al te goed. Wat Spurgeon de vorige dag in zijn preek gezegd had, meende hij echt. En hij handelde er ook naar.

Dit voorval laat opnieuw zien dat het er niet toe doet wat we allemaal zeggen, maar hoe we zijn. Als jij beweert een christen te zijn, blijkt dat dan ook uit wat je doet?

Hoe de rups_bw.indd 94 25-02-19 10:33

32
Een lange lijst met kritiek

'Leer de wijze, zo zal hij nog wijzer worden; onderwijs de rechtvaardige, zo zal hij in leer toenemen.'
Spreuken 9:9

Of je nu naar een gemeente gaat waar meestal dezelfde dominee preekt of naar een gemeente waar ook vaak andere dominees voorgaan, je hebt inmiddels vast al wel verschillende predikanten gehoord.
Hoewel ik hen niet ken, kan ik je één ding over hen vertellen: geen van de mensen die jij hoorde preken, was perfect. Geen enkele dominee is namelijk perfect en geen enkele preek is perfect. De ene dominee herhaalt te veel, de andere is niet zo goed in taal en weer een andere kan niet altijd op de juiste woorden komen. Ik kan het weten, want ik ben al jaren dominee en ik heb ook nog nooit een perfecte preek gehouden.
Nu kon Spurgeon zo goed preken, dat hij vaak de 'prins der predikers' wordt genoemd, maar toch was ook hij niet volmaakt.
Op zekere dag besloot een gemeentelid Spurgeons preken te gaan verbeteren. Vanaf dat moment stuurde de

Hoe de rups_bw.indd 95 25-02-19 10:33

man hem anoniem, dus zonder zijn eigen naam te noemen, een lange lijst met fouten. Woorden die Spurgeon niet goed had uitgesproken, zinnen die hij niet had afgemaakt, het nummer van een Bijbeltekst dat niet klopte, alles schreef hij op. Als hij een zin hoorde die Spurgeon twee of drie weken eerder ook al gebruikt had, schreef hij: 'Zie dezelfde uitdrukking in die-en-die preek.' Hij noteerde dan keurig het nummer van de preek en het nummer van de pagina waarop die zin stond. Dat kon hij natuurlijk doen doordat Spurgeons preken allemaal werden gepubliceerd.

Een andere keer meldde hij dat Spurgeon het gezang *Jezus, niet mijn eigen kracht, niet het werk door mij volbracht* te vaak citeerde. Onvriendelijk schreef de man: 'Nu weten we het inmiddels wel, van dat onvolbrachte werk van u!' Een enkele keer vergiste deze meneer zich, maar meestal had hij gelijk.

Hoe denk je dat Spurgeon dit alles vond? Werd hij boos, verdrietig, ontmoedigd? Nee, dit was zijn reactie: 'Ik nam de lijst elke week nauwkeurig door en leerde er veel van.' Als de kritiek terecht was, nam Spurgeon die serieus en probeerde hij de fout voortaan te voorkomen.

Eerlijk gezegd ben ik blij dat ik nooit iemand in mijn gemeente heb gehad die elke week al mijn fouten noteerde. Het zouden enorme lijsten geworden zijn en misschien zouden ze me wel heel somber maken.

Tegelijk besef ik dat dit voorbeeld van Spurgeon wel een les is voor ons allemaal. Kritiek aanvaarden is moeilijk, maar wel nodig. Als we niet gecorrigeerd worden, komen we niet verder. Naar kritiek moeten we goed luisteren,

Hoe de rups_bw.indd 96 25-02-19 10:33

om daarna te erkennen dat we ernaast zaten en te leren van onze fouten.
Luister naar deze wijze woorden in het Boek van God: *'Leer de wijze, zo zal hij nog wijzer worden; onderwijs de rechtvaardige, zo zal hij in leer toenemen.'*
Je laten corrigeren is leren. Als iemand kritiek op je heeft, schiet dan niet onmiddellijk in de verdediging. Denk eerst eens na over wat er tegen je gezegd is. Misschien heb je je inderdaad vergist, misschien was het echt verkeerd wat je deed.
Ja, dat is best moeilijk en het vraagt veel nederigheid en bescheidenheid, maar ook daarbij wil de Heere je helpen. Met Zijn hulp kun je op een goede manier kritiek accepteren.

Hoe de rups_bw.indd 97 25-02-19 10:33

33
Een vreemdeling vraagt om geld

'De slechte gelooft alle woord, maar de kloekzinnige merkt op zijn gang.'
Spreuken 14:15

Op een dag werd er aan de deur van Spurgeons huis geklopt. Op de stoep stond een jongeman die Spurgeon niet kende. De bezoeker zei dat hij een zoon was van Henry Ward Beecher, de in die tijd beroemde dominee van een van de grootste kerken in Amerika. Deze predikant kreeg acht kinderen, maar vier van hen stierven al jong. De president van de Verenigde Staten van Amerika, Abraham Lincoln, had dominee Beecher naar Londen gestuurd tijdens de Amerikaanse burgeroorlog om te vragen of Engeland alsjeblieft neutraal wilde blijven. Dominee Beecher was dus ook in Engeland bekend, maar Spurgeon had hem nooit ontmoet.
Spurgeon vroeg de jonge man om binnen te komen. Hij liet hem het huis zien en de grote tuin en praatte wat met hem. Ondertussen vroeg hij zich af wat de man eigenlijk kwam doen. Wilde hij gewoon kennis met hem maken? Of was er nog een andere reden?

Hoe de rups_bw.indd 98 25-02-19 10:33

Inderdaad, die was er. Het duurde niet lang of de man vroeg of hij wat geld van Spurgeon kon lenen.
Verbaasd keek Spurgeon hem aan. Als vreemde mensen om geld vragen, gaat er nu eenmaal gauw een alarmbel rinkelen. Op zich vond Spurgeon het niet vreemd om geld te geven. Hij had al veel arme mensen op die manier geholpen. Maar dit was anders, deze man gaf hem het gevoel dat er iets niet klopte. Daarom zei hij: 'Ik denk niet dat ik daarvoor de juiste persoon ben. Als zoon van dominee Beecher kunt u volgens mij heel gemakkelijk geld lenen via de Amerikaanse ambassade of van een vriend. Daarvoor hoeft u toch niet bij een compleet onbekende aan te kloppen?'
En zo vertrok de man zonder geld.
Enkele dagen later las Spurgeon in de krant dat er een oude man was vermoord. Het slachtoffer zat in een trein en was om het leven gebracht op het moment dat die trein door een tunnel reed. De politie had de dader gevonden en de krant plaatste een foto van hem. Spurgeon bekeek de foto en ontdekte tot zijn grote schrik dat de moordenaar de bezoeker van de afgelopen week was! Die man was helemaal geen zoon van dominee Beecher.
In het Bijbelboek Spreuken kun je veel goede adviezen vinden, ook als het gaat om het omgaan met bedriegers. In hoofdstuk 14 staat bijvoorbeeld: *'De slechte gelooft alle woord, maar de kloekzinnige merkt op zijn gang.'*
Helaas spreekt niet iedereen de waarheid. Je kunt niet alles geloven wat mensen zeggen. Laten we voorzichtig zijn. Daarbij hebben we veel wijsheid nodig. Die kan de Heere ons Zelf geven.

Hoe de rups_bw.indd 99 25-02-19 10:33

34
De gestolen preek

'… indien ik iemand iets door bedrog ontvreemd heb, dat geef ik vierdubbel weder.'
Lukas 19:8

Als je iets ouder bent, moet je maar eens proberen een preek van Spurgeon te pakken te krijgen. Het lezen daarvan kan je helpen in je leven als christen. De preken zijn nog steeds verkrijgbaar, want ze werden en worden veel gedrukt.

In Spurgeons dagen was er een arme vrouw die een baan had bij het bedrijf dat de preken uitgaf. Tijdens het werk viel haar oog op een paar regels in een preek die haar interesseerden. Ze wilde eigenlijk graag verder lezen, maar dat kon natuurlijk niet. En een exemplaar kopen zat er ook niet in. Daar was ze veel te arm voor. En dus stal ze de preek. Ik ben ervan overtuigd dat ze wist dat dat niet mocht, maar ze deed het toch.

Voorzichtig verstopte ze de preek onder haar kleren en zo lukte het om hem ongezien mee te nemen. Ze zal vast wel zenuwachtig geweest zijn toen ze naar huis ging. Als iemand haar betrapt had, was ze haar werk kwijt geweest.

Hoe de rups_bw.indd 100 25-02-19 10:33

Dat zou echt een ramp zijn. Ze was al zo arm. Zonder inkomen redde ze het al helemaal niet.
Maar ze kwam zonder problemen thuis met de preek en begon hem diezelfde avond nog te lezen. Toen gebeurde het wonder: God gebruikte deze preek om haar te bekeren. Ze ontdekte dat ze een zondaar was en een Zaligmaker nodig had. Al lezende begreep ze dat alleen de Heere Jezus Christus haar bevrijden kon van haar schuld. Ze beleed al haar zonden aan de Heere en vertrouwde op Hem. Deze vrouw was niet slechter dan jij en ik. We hebben allemaal vergeving van de Heere nodig. We moeten allemaal aan de Heere belijden dat we schuldig zijn en telkens weer nieuwe fouten maken. Hij wil vergeving schenken aan wie Hem daarom vraagt.
Deze vrouw in Londen kreeg van één zonde extra veel last. Nu was ze christen, maar ze was ook een dief. Ze had een preek gestolen. En hoe moeilijk het haar ook leek, ze wist dat ze moest proberen die fout goed te maken. Ze ging naar haar chef en vertelde hem met tranen in de ogen wat ze gedaan had. Toen ze uitlegde hoe ze door het lezen van de preek christen geworden was, raakte de chef diep onder de indruk. Hij liet haar de baan houden. Ook hij kwam na een tijdje tot geloof en allebei bezochten ze voortaan de diensten in de Metropolitan Tabernacle.
Nu lazen ze Spurgeons preken niet meer alleen, maar ze hoorden ze ook zelf, week in, week uit.
Misschien ken je de geschiedenis van Zacheüs, de kleine man die ook gestolen had.
In zijn geval ging het om geld dat hij anderen had afgenomen.

Hoe de rups_bw.indd 101 25-02-19 10:33

Toen hij de Heere Jezus leerde kennen, zei hij: *'Indien ik iemand iets door bedrog ontvreemd heb, dat geef ik vierdubbel weder.'*
Als we hebben gezondigd en er is een manier om dat goed te maken, dan moeten we dat altijd doen.

Hoe de rups_bw.indd 102 25-02-19 10:33

35
Een domineetje van drie jaar jong?

'Te arbeiden om schatten met een valse tong, is een voortgedreven ijdelheid dergenen die de dood zoeken.'
Spreuken 21:6

Op een dag, toen Spurgeon – inmiddels drieënvijftig jaar oud – op weg was naar de kerk, sprak een oude dame hem aan. Ze wilde iets van hem, namelijk … geld, maar dat had Spurgeon eerst niet in de gaten.
Als jij weleens wat extra zakgeld nodig hebt, weet je waarschijnlijk dat je daar niet om moet vragen als je ouders een slechte bui hebben. Je kunt maar beter wachten tot ze vrolijk zijn óf proberen hen zelf in een goed humeur te brengen. Kennelijk wilde deze dame dat ook proberen toen ze tegen Spurgeon begon te praten.
'Ik herinner me nog de prachtige preken die u meer dan veertig jaar geleden hield', zei ze vriendelijk.
Huh? Meer dan veertig jaar geleden? Toen was Spurgeon nog geen dertien jaar!
'Zo, zo, veertig jaar geleden maar liefst', antwoordde Spurgeon. 'En waar was dat dan wel?'

Hoe de rups_bw.indd 103 25-02-19 10:33

‘Bij Pentonville Hill, in de buurt van de kerk van dominee Sawday, weet u wel?’
‘Was dat niet nog langer geleden?’ informeerde Spurgeon.
‘Dat zou heel goed kunnen’, antwoordde de dame. ‘Waarschijnlijk is het inmiddels al wel vijftig jaar terug.’
‘Dan moet ik nog tamelijk jong geweest zijn’, zei Spurgeon. ‘O zeker! U was zo’n aardige jongeman!’
En toen kwam de aap uit de mouw. Mevrouw had geld nodig.
Maar Spurgeon zei: ‘Dat krijgt u niet en ik heb ook nooit bij Pentonville Hill gepreekt. Vijftig jaar geleden was ik trouwens drie jaar jong! Het is niet netjes van u om vriendelijke verhalen te verzinnen in de hoop dat u geld krijgt. Ik betaal niet voor leugens.’
Zo ging de dame verder zonder geld. Het zou mij niet verbazen als ze wel geld gekregen had wanneer ze eerlijk was geweest. Spurgeon had haar vast willen helpen als ze hem gewoon verteld had waardoor ze in de problemen zat en waarvoor ze geld nodig had.
Liegen is altijd verkeerd en loopt vroeg of laat fout af. De Bijbel zegt: *‘Te arbeiden om schatten met een valse tong, is een voortgedreven ijdelheid dergenen die de dood zoeken.’*

Hoe de rups_bw.indd 104 25-02-19 10:33

36
Bijbelteksten moet je eerbiedig gebruiken

'Met het gehoor des oors heb ik U gehoord,
maar nu ziet U mijn oog.'
Job 42:5

Eens gebeurde het dat Spurgeon ging preken in het plaatsje Naunton, niet ver van Cheltenham. Als je de kaart van Engeland er even bij pakt, kun je zien dat het zo'n 100 mijl van zijn woonplaats Londen af lag.
De dienst werd niet in een gebouw gehouden, maar buiten, in een prachtig veld. Van alle kanten kwamen de mensen hiernaartoe om de bekende prediker Gods Woord te horen verkondigen. Heel veel boeren lieten hun werk liggen en de landwegen raakten verstopt door alle voertuigen en mensen. Voordat de dienst begon, hadden duizenden belangstellenden zich verzameld.
Een preekstoel was er niet. In plaats daarvan stond Spurgeon op een boerenwagen. Hij preekte zoals altijd en toen hij klaar was, kwam er een oude, arme man op hem af. Misschien was hij een boer geweest of wellicht was hij dat nog. In elk geval zag hij er behoorlijk sterk uit.

Hoe de rups_bw.indd 105 25-02-19 10:33

Toen hij Spurgeon een hand gaf, stond die te trillen op zijn benen. En dat terwijl Spurgeon toch niet bepaald een mager mannetje was!
De oude man had Spurgeon niet eerder ontmoet en daarom citeerde hij deze tekst uit het Oude Testament: 'Met het gehoor des oors heb ik U gehoord, maar nu ziet U mijn oog.'
'Ga verder, alstublieft', antwoordde Spurgeon. 'Maakt u dit Bijbelgedeelte maar af, meneer.'
Daar raakte de oude man een beetje van in de war. Hij wist eigenlijk niet hoe het verderging. En dus hielp Spurgeon hem: 'Daarom verfoei ik mij, en ik heb berouw in stof en as.'
Oeps, dat was natuurlijk niet wat deze meneer bedoeld had. Toch geloof ik dat Spurgeon er een reden voor had deze woorden te laten horen. Op deze manier wees hij de man er namelijk op dat hij weliswaar een tekst uit de Bijbel citeerde, maar dat hij deze helemaal niet goed gebruikte. Toen Job in hoofdstuk 42 deze woorden zei: *'Met het gehoor des oors heb ik U gehoord, maar nu ziet U mijn oog'*, sprak hij over de Heere God. Maar deze man had het over Spurgeon.
Het is niet de bedoeling dat wij Bijbelteksten te pas en te onpas gebruiken. We moeten er ook geen grapjes over maken. Laat de Bijbel maar voor zichzelf spreken en gebruik hem niet op een manier die je zelf goed of leuk vindt. Het is tenslotte het heilige Woord van onze God en als we er niet eerbiedig mee omgaan, beledigen we Hem.

Hoe de rups_bw.indd 106 25-02-19 10:33

37
De man die het overal mee eens was

'Vertrouw op de HEERE en doe het goede.'
Psalm 37:3

Er waren mensen die het met Spurgeon oneens waren en met hem in discussie gingen. Maar op een keer ontmoette hij iemand die het juist in alles met hem eens was. Dat klinkt goed. Maar als je het helemaal met de dominee eens bent en toch niet op de Heere Jezus vertrouwt, heb je er helemaal niets aan.
Toen Spurgeon met deze man in gesprek raakte, had hij het over dingen die echt belangrijk zijn in het leven. Hij vertelde hoe erg de zonde en hoe gevaarlijk het kwaad is in de ogen van de heilige God. De man knikte instemmend. Daarna vertelde Spurgeon hoe wij toch gered kunnen worden, dankzij de Heere Jezus Christus, Die in de wereld gekomen is om zondaren zalig te maken. Hij sprak over de dood van de Heere Jezus aan het kruis, waar Hij de schuld wegdroeg van al Gods kinderen. De man was het er helemaal mee eens.
Wat Spurgeon ook zei, de man beaamde alles. Toch werd Spurgeon daar niet blij van. Het was net als met die nep-

Hoe de rups_bw.indd 107 25-02-19 10:33

hondjes die je weleens achterin in een auto ziet. Ze staan op de hoedenplank en doen niet anders dan knikken. Ja, ja, ja, knikken ze. Meer niet.

De man stelde geen vragen, hij had geen bedenkingen, hij vond alles goed. Maar Spurgeon wilde niet dat hij alleen maar ja knikte, hij wilde dat ook deze man behouden werd. Wat kon hij doen? Opnieuw probeerde hij een echt gesprek op gang te brengen, maar hij kwam geen stap verder.

Toen besloot hij nog één ding te zeggen en daarbij heel bot te zijn. 'Voor u het weet, zult u sterven', zei hij scherp, 'en voor eeuwig verdoemd zijn.' Hij draaide zich om en liep weg. Kun je je voorstellen wat er door die man heen ging, toen hij die woorden hoorde en zag hoe Spurgeon hem de rug toekeerde? Diep in zijn hart wist hij natuurlijk dat hij geen kind van God was. Hij wist ook hoe hij dat worden kon. Maar het deed hem niets. Totdat Spurgeon die laatste zin uitsprak. Dat raakte hem diep. De woorden sloegen in als een bom en lieten hem niet meer los.

Sterven …

Voor eeuwig verdoemd …

Gelukkig kreeg deze geschiedenis een 'happy end'. De man bleef nadenken over wat Spurgeon had gezegd en uiteindelijk beleed hij zijn zonden aan de Heere.

Toen mocht ook hij de vergeving van God ervaren, niet als een feit dat hij met zijn verstand beaamde, maar als iets dat hij diep in zijn hart voelde. Hij werd gedoopt, kwam naar de kerk en betekende veel voor de gemeente totdat hij stierf om voor eeuwig bij God te zijn.

Alleen 'ja' knikken is niet genoeg. *'Vertrouw op de HEERE en doe het goede.'*

Hoe de rups_bw.indd 108 25-02-19 10:33

38
Het gevaar dat op de loer lag

'Al wie hoog is van hart, is de HEERE een gruwel.'
Spreuken 16:5

Spurgeon werd de beroemdste dominee van zijn tijd en zijn kerk werd de grootste van de wereld. Week in, week uit kwamen er duizenden mensen naar de Metropolitan Tabernacle om hem te horen. En terwijl zijn preken de hele wereld over gingen, prijkte zijn naam regelmatig in allerlei kranten.

Dit bracht een speciale verzoeking met zich mee. Je kunt waarschijnlijk wel raden welke. Wat gebeurt er nogal eens met mensen die succes hebben? Ze worden trots.

Dat gevaar lag ook voor Spurgeon op de loer: trots te worden op zijn talenten, trots op zijn preken, trots omdat de Heere hem op zo'n bijzondere manier wilde gebruiken.

Een dame uit zijn gemeente besefte hoe groot dit gevaar was en zei tegen hem dat ze vaak bad dat hij niet hoogmoedig zou worden. Toen ze Spurgeon een tijdje later weer sprak, zei ze hetzelfde. 'Ik bid met mijn hele hart dat u niet trots wordt, want dat is een groot gevaar.' En bij een andere gelegenheid vertelde ze dit opnieuw. Telkens bleef ze deze woorden herhalen.

Hoe de rups_bw.indd 109 25-02-19 10:33

Na een tijdje wist Spurgeon al precies wat ze zou gaan zeggen als hij haar zag aankomen. Hij kende de woorden inmiddels uit zijn hoofd, want het was altijd hetzelfde.
Spurgeon wist dat ze gelijk had, dat het gevaar waarover zij sprak inderdaad op de loer lag en hij was blij dat ze voor hem bad. Maar hij vond het wel een beetje vreemd dat ze hem er maar op bléef wijzen met telkens diezelfde woorden. Hij begon zich af te vragen of er misschien meer achter haar opmerking zat.
Bovendien vernam hij ondertussen dat deze mevrouw zelf bekend stond als een behoorlijk hoogmoedige dame. Daarom nam hij zich voor de eerstvolgende keer eens anders dan anders te reageren. Toen hij haar weer ontmoette, zei hij niet zoals hij normaal deed: 'Dank u wel, fijn dat u voor mij bidt', maar: 'Ik zal ook voor u bidden dat u niet trots wordt.'
Spurgeon vond het wel een beetje grappig dat ze antwoordde: 'Voor mij is dat niet nodig, hoor. Ik zou nóóit trots worden!'
Niet te geloven! Deze mevrouw, die zich zo druk maakte om Spurgeon, bleek zelf een heel trots karakter te hebben.

Trots kan heel ingewikkeld zijn. Denk hier bijvoorbeeld maar eens over na: je kunt er trots op zijn dat je niet in de verleiding komt om trots te worden – en dat betekent gewoon dat je trots bent! Je kunt trots zijn op je bescheidenheid. Alle reden dus om telkens weer bij jezelf na te gaan of ook voor jou dit gevaar op de loer ligt. Vooral omdat de Bijbel zegt: *'Al wie hoog is van hart, is de HEERE een gruwel.'*

Hoe de rups_bw.indd 110 25-02-19 10:33

39
Een sekte

'Ziet toe dat niemand u als een roof vervoere door de filosofie …'
Kolossensen 2:8

Als je een rijtje van verschillende kerken moet opnoemen, kom je vast een heel eind. Je hebt de Christelijke Gereformeerde Kerken, de Protestantse Kerk in Nederland, de Gereformeerde Gemeenten, de Gereformeerde Gemeenten in Nederland, de Oud Gereformeerde Gemeenten, de Rooms-Katholieke Kerk … Er zijn reformatorische en evangelische gemeenten in allerlei soorten en dan bestaan er ook nog eens groepen die sekten worden genoemd. Nu wordt het misschien wat moeilijker, maar waarschijnlijk heb je ook daar weleens van gehoord. Denk maar aan de Jehova's Getuigen en de Mormonen.
Zij zijn geen echte christenen en hebben geen echte kerken. Ze kunnen vriendelijk zijn en veel goeds doen, maar ze ontkennen wat de Bijbel zegt over de Heere Jezus Christus, Die volmaakt God is en toch ook volmaakt mens wilde worden om zondaren zalig te maken. Als mensen zich in Hem vergissen, vergissen ze zich in alles wat belangrijk is en met het eeuwige leven te maken heeft.

Hoe de rups_bw.indd 111 25-02-19 10:33

Spurgeon raakte eens in gesprek met een mormoonse mevrouw. Eerlijk vertelde ze dat ze hem tot het geloof van de mormonen wilde bekeren. Spurgeon luisterde naar haar en toen ze uitgesproken was, zei hij: 'Goed, u heeft mij verteld wat volgens u de weg naar de hemel is. Nu zal ik u vertellen wat ik geloof.'

Je weet inmiddels wel wat hij ongeveer gezegd zal hebben. Hij heeft het natuurlijk gehad over onze zonde en over Gods heiligheid en rechtvaardigheid. Hij zal haar uitgelegd hebben dat de Heere Jezus de hemel verliet om hier op aarde te lijden en te sterven in plaats van zondaren. En zoals Spurgeon telkens weer deed, heeft hij vast ook verteld dat de Heere God ons vergeven wil als we onze zonden belijden, zodat we eeuwig met Hem kunnen leven.

De dame hoorde hem aan en zei: 'Gelooft u dat al uw zonden vergeven zijn?'

'Ja', antwoordde Spurgeon. 'Dat geloof ik inderdaad.'

'Maar denkt u dan ook dat u niet meer verloren kunt gaan?'

'Dat klopt.'

'U gelooft dat u voor God kunt verschijnen?' vroeg ze. 'Dan bent u een gelukkig mens.'

'Dat ben ik ook', beaamde Spurgeon.

Toen zei de vrouw: 'Dan heb ik niets meer te zeggen, want u bezit meer dan ik u bieden kan.'

En zo was het. Geen enkele andere godsdienst of sekte kan een christen meer geven dan hij of zij heeft in Christus.

De Bijbel zegt: *'Ziet toe, dat niemand u als een roof vervoere door de filosofie … Want in Hem [Christus] woont al de volheid der Godheid lichamelijk. En gij zijt in Hem volmaakt, Die het Hoofd is van alle overheid en macht.'*

Hoe de rups_bw.indd 112 25-02-19 10:33

40
Een spook?

'Doch ik vrees dat niet enigszins, gelijk de slang Eva door haar arglistigheid bedrogen heeft, alzo uw zinnen bedorven worden, om af te wijken van de eenvoudigheid, die in Christus is.'

2 Korinthe 11:3

Soms kreeg Spurgeon de meest wonderlijke vragen voorgelegd, zoals die van een stokoude mevrouw die dacht dat ze een spook had gezien. Ze lag in bed toen ze plotseling aan het voeteneind iets zag dat op de figuur van een mens leek.

Spurgeon wilde haar graag geruststellen en opperde dat het misschien een ochtendjas was geweest die bij haar bed hing en die in het donker op een spook leek. Misschien heb je zelf ook weleens zoiets meegemaakt. In het donker denken we soms allerlei vreemde dingen te zien in de hoeken van onze kamer.

Maar de oude dame antwoordde: 'Nee, dat is onmogelijk. Het was óf de Heere Jezus óf de duivel.'

Spurgeon zei: 'Dat maakt niets uit. Veel mensen zagen de Heere toen Hij op aarde rondwandelde, maar ze waren

Hoe de rups_bw.indd 113 25-02-19 10:33

daar niet beter om. En Zelf zag Hij de duivel, maar Hij was daar niet slechter om.'

'Had ik z'n gezicht maar kunnen zien', peinsde de mevrouw, 'dan had ik geweten wie het was.'

'Hoe dan?' vroeg Spurgeon.

'Omdat ik weet hoe Jezus eruitziet', beweerde ze. En toen haalde ze uit haar tas een houtsnijwerkje dat Jezus moest voorstellen.

Hier wilde Spurgeon niets van weten. Hij zei dat ze dat stuk hout meteen in de kachel moest stoppen en dat het net zo goed op de Heere Jezus kon lijken als op de duivel. Want de Bijbel vertelt ons nergens hoe de Heere Jezus eruitziet en het is niet goed om afbeeldingen van Hem te maken. Het tweede gebod van de Tien Geboden die God ons gegeven heeft, verbiedt ons God op welke manier dan ook af te beelden.

Daarna bekende de dame dat haar eigen dominee haar precies hetzelfde had geadviseerd, maar dat ze had gehoopt dat Spurgeon iets anders zeggen zou.

Spurgeon vond dat ze een eerlijke dominee had en was blij dat ook die haar had gezegd niet in allerlei waanideeën te geloven.

Nog altijd laten veel mensen zich bedriegen. De apostel Paulus waarschuwde de gelovigen in Korinthe daarvoor: '*Doch ik vrees dat niet enigszins, gelijk de slang Eva door haar arglistigheid bedrogen heeft, alzo uw zinnen bedorven worden, om af te wijken van de eenvoudigheid die in Christus is.*'

De enige manier om ons niet te laten meeslepen, is: dicht bij de waarheid van God blijven.

Hoe de rups_bw.indd 114 25-02-19 10:33

41
Gebed gevraagd

'Vertrouw op de HEERE met uw ganse hart …'
Spreuken 3:5

Onder de vele mensen die bij Spurgeon kwamen, was ook een dame die aan hem vroeg hoe haar zonden vergeven konden worden.
Spurgeon was blij met de vraag en blij dat hij haar de weg naar de Heere Jezus mocht wijzen. Zoals hij al zo vaak had gedaan, legde hij uit dat God de wereld zo liefhad, dat Hij Zijn Zoon naar deze aarde stuurde. Ook nu vertelde hij dat iedereen die berouw heeft, naar de Heere Jezus mag gaan, Die de straf van zondaren dragen wilde.
De dame vertrok, maar stond een tijdje later, op een zondagavond, opnieuw voor de deur. Weet je wat ze dit keer wilde vragen? Hoe haar zonden vergeven konden worden …
Spurgeon zei: 'Het is zoals ik u de vorige keer al vertelde. Leg uw leven in de handen van God. Geef u helemaal over aan Hem. Vertrouw erop dat het bloed van Jezus Christus reinigt van alle zonden. Heeft u dat al gedaan?'
Ze schudde haar hoofd. 'Nee. Zou u voor mij willen bidden?'

Hoe de rups_bw.indd 115 25-02-19 10:33

Wat denk je dat Spurgeon zei? Het zal je waarschijnlijk wel een beetje verbazen, maar hij zei: 'Nee.'
'Bid alstublieft voor me!' herhaalde de vrouw.
En weer zei Spurgeon: 'Nee.'
'Hoe kan ik voor u bidden', ging hij verder, 'als u zich niet overgeeft aan de Heere Jezus? U weet dat u bij Hem moet zijn. U weet dat u Hem alleen nodig hebt. Niet mijn gebed is belangrijk, maar uw bekering tot Hem. Als u niet naar Hem toegaat, zult u verloren gaan. Gelooft u in de Heere Jezus Christus?'
En nu was het Spurgeon die zich verbaasde. Want plotseling zei de vrouw: 'Ja! Ja, ik geloof in Hem en ik vertrouw op Hem. En ik word hier opeens zo rustig van. Nu weet ik dat Hij mij gered heeft!'
Ze groette Spurgeon en zei: 'Er zijn nog andere mensen die u graag willen spreken.' Toen was ze weg.
Deze gebeurtenis laat zien dat het niet genoeg is als anderen voor je bidden. Natuurlijk is dat fijn, iets om echt dankbaar voor te zijn. Maar niet iets om op te vertrouwen. *'Vertrouw op de HEERE met uw ganse hart …'* Dat is het enige wat er werkelijk toe doet!

Hoe de rups_bw.indd 116 25-02-19 10:33

42
Twijfels

'Heere, tot wie zullen wij heengaan? Gij hebt de woorden des eeuwigen levens.'
Johannes 6:68

Het mooiste wat je in je leven krijgen kunt, is de zekerheid dat je zonden vergeven zijn, de zekerheid dat je gered bent en op weg naar je hemelse Thuis. Ik zeg expres 'zekerheid', want het is niet iets wat je zomaar 'denkt'. Als je alleen 'hoopt' dat je een ware christen bent, zonder dat je je schuld hebt beleden en zonder dat je gelooft dat de Heere Jezus je van je zonden heeft bevrijd, vertrouw je niet van harte op God. Ware christenen weten dat ze gered zijn. Toch gebeurt het weleens dat christenen hun zekerheid kwijtraken. Dan gaan ze eraan twijfelen of ze wel echt bij God horen.

In Spurgeons gemeente was een oude dame die al jarenlang christen was. Maar liefst vijftig jaar geleden was ze tot bekering gekomen en sindsdien had ze de Heere altijd liefgehad en gediend.

Nu ze oud was en een zwakke gezondheid kreeg, werd ze echter depressief en ze kon nergens meer blij om zijn.

Hoe de rups_bw.indd 117 25-02-19 10:33

Ze voelde zelfs geen vreugde meer omdat de Heere haar gered had.
Spurgeon ging verschillende keren bij haar op bezoek en probeerde haar op te beuren. Hij deed zijn best om haar te troosten met woorden uit de Bijbel, maar als hij wegging, was ze er vaak nog erger aan toe dan toen hij kwam. Wat nu? Het had geen zin om te blijven proberen haar op die manier te bemoedigen. Hij besloot het op een andere manier aan te pakken. De eerstvolgende keer dat hij weer bij haar kwam, repte hij met geen woord over Jezus of de Heere God of de Bijbel.
En wat denk je dat er gebeurde? Het duurde maar even of de dame begon er zelf over. Maar Spurgeon zei: 'Ik ben niet meer van plan nog te praten over deze heilige dingen, nu u ze toch niet blijkt te geloven. Kennelijk heb ik me al die jaren in u vergist.'
Het antwoord van de dame was verbazingwekkend. 'Gelukkig kent de Heere mij beter dan u doet', zei ze. 'Hij weet dat ik Hem liefheb.'
Waar was haar depressie plotseling gebleven? Opeens besefte ze dat het er niet toe deed hoe zij zich voelde, maar dat het er alleen om ging wie de Heere Jezus Christus was. En toen wist ze ook dat Hij nog altijd de Belangrijkste in haar leven was en dat ze Hem liefhad. Wat voelde ze zich nu schuldig, omdat ze tijdens de vorige bezoeken zo wanhopig was geweest.
Dit was precies waar Spurgeon op gehoopt had: dat het weer tot haar zou doordringen dat ze dwars door alles heen bij de Heere hoorde, dat haar gezondheid en haar gevoel daar niets aan konden veranderen.

Hoe de rups_bw.indd 118 25-02-19 10:33

Jezus Zelf vroeg ooit aan zijn discipelen: *'Wilt gijlieden ook niet weggaan? Simon Petrus dan antwoordde Hem: Heere, tot wie zullen wij heengaan? Gij hebt de woorden des eeuwigen levens. En wij hebben geloofd en bekend, dat Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende Gods.'*
Als je Christus hebt leren kennen, weet je voorgoed dat je niet meer bij Hem vandaan kunt gaan en dat er niemand anders is bij wie je terecht zou kunnen.

Hoe de rups_bw.indd 119 25-02-19 10:33

43
Bekeerd … Of toch niet?

'En wij allen … worden … in gedaante veranderd … als van des Heeren Geest.'
2 Korinthe 3:18

Vraag jij je ook weleens af hoe het is om beroemd te zijn? Heb je je ooit voorgesteld hoe je leven eruit zou zien als je koningin werd, of kroonprinses, of minister-president? Als je niet langer over straat kon gaan zonder dat alle mensen naar je keken en wezen? Als er een hele horde cameramannen voor je huis stond te wachten om foto's van je te maken zodra je naar buiten kwam?
Zodra je daarover gaat nadenken, ontdek je behalve voordelen al snel een heleboel nadelen van beroemd zijn.
Spurgeon had hier soms ook last van. Hoewel hij geen koning was, werd hij behoorlijk beroemd. Heel veel mensen herkenden hem als hij onderweg was. Zelfs iemand die op het moment dat hij Spurgeon tegenkwam, dronken was! Hij had echt veel te veel alcohol op, maar hij herkende Spurgeon meteen, waggelde naar hem toe en zei met dubbele tong: 'Ik ben een van uw bekeerlingen, dominee.'

Hoe de rups_bw.indd 120 25-02-19 10:33

Spurgeon keek hem aan, knikte en zei: 'Ja, dat zou best eens kunnen. Want een bekeerling van de Héére bent u in elk geval níet!'

Sommige mensen zeggen heel gemakkelijk dat ze een christen zijn. Ze beweren moeiteloos dat ze bekeerd zijn. Maar weet je wat het woord 'bekering' betekent? Het betekent een totale verandering.

De laatste gemeente waarvan ik dominee was, kwam bijeen in een gebouw dat eigenlijk niet als kerk was bedoeld. Meer dan honderd jaar geleden was het gebouwd als een huisje waar mensen die bij de spoorweg werkten in konden wonen. Wij zeggen dat dit gebouw is veranderd van een woonhuis in een kerk. Dat is een grote verandering.

Zo gaat het ook met iemand die tot bekering komt. Die persoon verandert. Het bewijs van de bekering is dus een veranderd leven. In plaats van voor onszelf te leven, doen we ons best om de Heere te dienen. Met Zijn hulp proberen we Zijn geboden te houden.

De apostel Paulus is een duidelijk voorbeeld van iemand die veranderde. Zelfs zijn oude naam hield hij niet meer. Van een Saulus werd hij een Paulus. De vervolger van christenen werd zelf christen. De vijand van Jezus werd een vriend. Wat een enorme verandering!

De Bijbel leert ons dat íedere christen veranderd is door de genade en de kracht van God. Paulus zelf schreef: *'En wij allen, met ongedekt aangezicht de heerlijkheid des Heeren als in een spiegel aanschouwende, worden naar hetzelfde beeld in gedaante veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest.'*

Hoe de rups_bw.indd 121 25-02-19 10:33

Hiermee wil Paulus zeggen dat christenen steeds blijven veranderen door het werk van de Heilige Geest, zodat ze meer en meer op de Heere Jezus gaan lijken.
Die dronken man liet geen tekenen van veranderingen zien. Het leek er dus niet op dat hij echt bekeerd was.

Hoe de rups_bw.indd 122 25-02-19 10:33

44
Een gemene man

'Geeft, en u zal gegeven worden.'
Lukas 6:38

In dit hoofdstuk draaien we de klok een heel stuk terug. We gaan naar een periode in het leven van Spurgeon vóórdat hij dominee werd van de Metropolitan Tabernacle. Als je de vorige delen van deze serie ook gelezen hebt, herinner je je misschien nog dat hij predikant was van de Waterbeach Baptist Church in Cambridgeshire.

Spurgeon verdiende in die dagen 45 pond per jaar. Dat was zelfs voor die tijd niet veel. De oorzaak dat hij zo weinig kreeg, lag niet bij de kerk. Ik weet zeker dat de gemeente hem graag meer gegeven had. Het probleem was dat de mensen zelf ook erg arm waren. Ze woonden in een landelijke omgeving, de meesten zullen wel op een boerderij gewerkt hebben. Vaak hadden ze grote gezinnen die ze moesten onderhouden.

Ze gaven wat ze konden aan de kerk, maar veel kwam daar desondanks niet binnen. Vandaar het lage traktement – domineessalaris – van Spurgeon.

Hoe de rups_bw.indd 123 25-02-19 10:33

Als hij op pad ging, droeg hij een hoed die behoorlijk versleten was. Hij wilde wel een betere kopen, maar had daar nu eenmaal niet genoeg geld voor. 'En', zei Spurgeon, 'op de boerderijen van Waterbeach groeiden helaas geen hoeden.'
Nu zat er in de kerk in Waterbeach een man die gemeen en gierig was en juist deze man was niet bepaald arm. Na een van de kerkdiensten stapte hij op Spurgeon af en vroeg of hij hem even onder vier ogen kon spreken achter het kerkgebouw.
Daar drukte hij Spurgeons zeven shilling en zes pence in de hand en hij zei erbij dat de Heere hem duidelijk had gemaakt dat hij dit geld aan Spurgeon geven moest.
Dat was fijn! Nu kon Spurgeon een nieuwe hoed kopen.
Maar na afloop van de eerstvolgende dienst wilde de man Spurgeon opnieuw alleen spreken. Hij bekende dat de Heere eigenlijk tegen hem had gezegd dat hij tien shilling moest geven in plaats van zeven shilling en zes pence. Hij gaf Spurgeon het overige geld alsnog. Toen vroeg hij of Spurgeon ervoor wilde bidden dat hij verlost zou worden van zijn hebzucht.
Wij allemaal houden graag alles wat we hebben zelf. We delen niet graag en lopen het risico dat we oneerlijk en gierig worden, zoals die man in Waterbeach. Maar Jezus zei juist: *'Geeft, en u zal gegeven worden; een goede, neergedrukte en geschudde en overlopende maat zal men in uw schoot geven; want met dezelfde maat waarmee gijlieden meet, zal ulieden wedergemeten worden.'*
De Heere geeft ons zoveel – laten we ook veel weggeven en met anderen delen wat wij zelf uit Zijn hand hebben gekregen.

Hoe de rups_bw.indd 124 25-02-19 10:33

45
Het geld is op

'Zo wie nu het goed der wereld heeft, en ziet zijn broeder gebrek hebben, en sluit zijn hart toe voor hem, hoe blijft de liefde Gods in hem?'
1 Johannes 3:17

Omdat de Metropolitan Tabernacle een heel grote kerk met heel veel gemeenteleden was (de grootste in Spurgeons tijd), waren er veel ouderlingen, diakenen en andere mensen die Spurgeon hielpen.
Toen Spurgeon eens een vergadering met de diakenen had, overlegden ze over de diverse taken die de gemeente op zich had genomen, zoals de domineesschool, het weeshuis en het huis voor arme ouderen.
Tijdens het gesprek bleek dat verschillende van die organisaties in de problemen waren gekomen. Je kunt je voorstellen dat bijvoorbeeld zo'n weeshuis of een school veel geld kost. De gebouwen moeten betaald worden en verwarmd. Er is verlichting nodig en nog zoveel meer. Nu hoorde Spurgeon van de diakenen dat dat geld er niet was. Bezorgd keken de mannen elkaar aan. Wat konden ze doen?

Hoe de rups_bw.indd 125 25-02-19 10:33

‘Laten we bidden’, stelde een diaken voor.
Dat was een goed idee. Alles wat ons bezighoudt, kunnen we maar het beste in het gebed bij de Heere brengen, ook praktische zaken en financiële problemen. Toch zei Spurgeon tot ieders verbazing: ‘Wacht even!’
Hij haalde een vel papier tevoorschijn en schreef daarop: *C.H. Spurgeon – 50 pond*. Daarmee zei hij dat hij graag 50 pond wilde geven voor de organisaties die geld te kort kwamen. Toen gaf hij het papier door, zodat de diakenen ook hun naam erop konden schrijven met het bedrag dat zij zouden geven om het werk voort te zetten. Toen iedereen dat gedaan had, zei Spurgeon: ‘Zo broeders, nu kunnen we met een goed geweten voor deze kwestie bidden.’
Zo zie je dat bidden en werken bij elkaar horen. Het gebed mag niet in de plaats van onze gehoorzaamheid komen. We moeten niet alleen bidden en niet alleen gehoorzamen, we moeten altijd beide doen! Als je zelf in actie komt zonder God om hulp te vragen, vertrouw je op je eigen mogelijkheden en zit je op de verkeerde weg. Maar als je bidt zonder dat je wilt doen wat de Heere van je vraagt, ben je ook fout bezig. De Bijbel zegt: *‘Zo wie nu het goed der wereld heeft, en ziet zijn broeder gebrek hebben, en sluit zijn hart toe voor hem, hoe blijft de liefde Gods in hem?’*

Hoe de rups_bw.indd 126 25-02-19 10:33

46
Susannahs spaarvarken

'Opdat de mens Gods volmaakt zij, tot alle goed werk volmaaktelijk toegerust.'
2 Timotheüs 3:17

Ik ben eigenlijk best benieuwd of jij een spaarvarken hebt, of dat je je geld op een andere manier bewaart. Een paar jaar geleden legde ik een tijdlang elke munt van vijf pence die ik kreeg apart. Uiteindelijk bleek ik behoorlijk wat geld bij elkaar te hebben gespaard.
Susannah, Spurgeons vrouw, deed ook zoiets. Zij spaarde al haar vijf shillingmunten op. En dat zou goed van pas komen …

Op vrijdagmiddag sprak Spurgeon meestal voor de studenten van de domineesschool. Uiteindelijk schreef hij de inhoud van al deze lessen op en liet ze in boekvorm uitgeven, zodat ook andere mensen dan alleen de studenten er iets aan konden hebben. Je kunt deze boeken nog steeds kopen, dat is iets om in gedachten te houden voor als je wat ouder bent. Spurgeon liet het eerste boek aan Susannah zien en zij las

Hoe de rups_bw.indd 127 25-02-19 10:33

het. Allebei wisten ze dat dominees boeken nodig hebben. Natuurlijk in de eerste plaats de Bijbel, maar daarnaast ook boeken die hen helpen de Bijbel beter te begrijpen en uit te leggen.
Susannah dacht hierover na en zei: 'Ik wou dat ik dit boek naar iedere dominee in heel Engeland kon sturen!'
'Goed idee', zei Spurgeon. 'Betaal jij?'
Zijn grapje zette Susannah aan het denken. Ze had tenslotte al heel wat munten van vijf shilling opzijgelegd. Hoeveel zouden dat er inmiddels zijn?
Ze haalde het geld tevoorschijn. Toen ze het geteld had, rekende ze uit dat ze genoeg had om honderd exemplaren van het boek te versturen!
En dit was nog maar het begin. Want toen andere mensen hiervan hoorden, gaven zij haar geld, zodat er nog meer boeken verspreid konden worden, vooral naar dominees die heel arm waren. Uiteindelijk gingen de boeken de hele wereld over. Op deze manier kwam het Boekenfonds tot stand, zoals de organisatie voortaan genoemd werd. Via dit fonds kon Susannah meer dan 200.000 boeken versturen en daarnaast ook nog eens ontelbaar veel preken van Spurgeon.
Van alle kanten lieten dominees weten dat ze haar en haar Boekenfonds bijzonder dankbaar waren.
In onze tijd zijn er in andere landen nog steeds dominees die geen goede christelijke boeken kunnen kopen. Daarom hebben sommige zendelingen bibliotheken opgericht waar deze predikanten boeken kunnen lenen. Er zijn ook kerken in rijkere landen die nog altijd boeken opsturen naar dominees die ze hard nodig hebben.

Hoe de rups_bw.indd 128 25-02-19 10:33

Misschien kan ook de gemeente waar jij naartoe gaat iets voor hen betekenen, *'opdat de mens Gods volmaakt zij, tot alle goed werk volmaaktelijk toegerust'*, zoals de Bijbel zegt.

Hoe de rups_bw.indd 129 25-02-19 10:33

47
Het Boekenfonds

'Welgelukzalig is hij die zich verstandiglijk gedraagt jegens een ellendige.'
Psalm 41:2

Als je moeder zegt: 'Ik wil vandaag je kleren wassen, dus geef je shirt en je rok of broek maar hier', wat doe je dan? Dan geef je je vuile kleren aan je moeder en pak je gewoon schone kleren uit je kast. Daar ligt nog wel een stapeltje shirts. Broeken of rokken heb je vast ook genoeg.
Maar dit lag anders voor heel wat dominees en hun gezinnen in Spurgeons dagen. Als in die tijd een moeder de kleren van een kind ging wassen en het was winter … dan kroop het kind in bed om warm te blijven! De meeste kinderen hadden namelijk maar één set kleding! Eén trui en één rok of broek. Dat was alles.
Als er al bijna geen kleren gekocht konden worden, was een boek aanschaffen natuurlijk helemaal onmogelijk.
Op een dag kreeg Susannah een brief van een dominee, die schreef: 'Ik durf niet eens meer te denken aan een nieuw boek. Een keer of drie, vier ben ik begonnen met het

Hoe de rups_bw.indd 130 25-02-19 10:33

sparen van kleine beetjes geld voor een boek dat ik echt graag hebben wil, maar telkens was het geld toch weer voor iets anders nodig, meestal voor kleren voor de kinderen.' Het Boekenfonds hielp arme dominees zoals hij.
Een andere predikant opende een pakketje van het fonds, terwijl zijn vrouw en kinderen om hem heen stonden. Tranen van blijdschap liepen over zijn wangen. Daarom waren de anderen bijna net zo blij als hij.
Er is ook een verhaal bekend over een dominee die uit volle borst een lofzang begon te zingen toen hij een boek toegestuurd kreeg. En weer een ander ontving Spurgeons boek *De psalmen Davids* en verdween meteen om alleen te zijn en God te kunnen danken voor dit cadeau.
Wij vinden zoveel dingen heel gewoon. De meesten van ons zijn eraan gewend dat we een kast vol kleren hebben. Als er een boek is dat we graag hebben willen, kunnen we daar meestal ook wel aan komen. We sparen er een tijdje voor of vragen het voor onze verjaardag.
Toch is het iets om heel dankbaar voor te zijn dat we genoeg spullen hebben en ook nog eens voor bepaalde zaken kunnen sparen. Niet alleen vroeger waren veel mensen erg arm, dat geldt nog steeds voor andere delen van deze wereld. Nog altijd leven er overal op aarde arme christenen die niet genoeg geld hebben voor eten en kleding, laat staan voor belangrijke boeken.
Wat zijn wij bevoorrecht en wat hebben we veel om voor te danken!
Niet voor niets zegt de Bijbel: *'Welgelukzalig is hij, die zich verstandiglijk gedraagt jegens een ellendige; de HEERE zal hem*

Hoe de rups_bw.indd 131 25-02-19 10:33

bevrijden ten dage des kwaads.' Het woordje 'ellendige' kun je ook vertalen met 'arme'. Heb jij misschien een idee hoe je arme mensen in deze tijd aan goede boeken zou kunnen helpen?

Hoe de rups_bw.indd 132 25-02-19 10:33

48
Precies de goede maat!

'… uw Vader weet wat gij van node hebt, eer gij Hem bidt.'
Mattheüs 6:8

De predikanten die boeken kregen dankzij Susannahs Boekenfonds hadden ook geld voor andere dingen nodig. Susannah leefde van harte met hen mee en richtte daarom een tweede fonds op, dat ze de Dominees-hulporganisatie noemde. Via deze organisatie kregen arme domineesgezinnen geld of kleding toegestuurd.
Op een keer kwam er een pakket met kleren aan bij een familie die het hard nodig had en het vol verwachting opende. De predikantsvrouw hoopte vooral op een nieuwe jurk. En wat zat er in het pakket? Inderdaad, een jurk! Alleen, als je kleding of schoenen koopt, is het wel belangrijk dat ze passen. Er zijn zoveel verschillende maten! Koop je iets dat te klein of te groot is, dan staat het niet alleen een beetje raar, het kan ook heel ongemakkelijk zitten. Vandaar dat je meestal eerst iets past voordat je het ook echt meeneemt. Hoe zou dat nu gaan met deze jurk? De domineesvrouw bekeek de jurk goed. Ze vond hem prachtig en met de maat leek niets mis. Snel trok ze de jurk

Hoe de rups_bw.indd 133 25-02-19 10:33

aan en tot haar opluchting paste hij inderdaad perfect. Wat was ze blij. Ze haastte zich om het nieuwe kledingstuk aan haar kinderen te laten zien, die ook enthousiast waren. Maar toen vroeg de oudste dochter: 'Mam, weet u wat ik niet begrijp? Hoe kan mevrouw Spurgeon nu precies de maat weten van onze laarzen en van uw jurk en van al die andere dingen die ze ons heeft gestuurd?'

Dat was inderdaad een raadsel, want Susannah had nog nooit iemand van dit gezin ontmoet. Misschien wist ze hun leeftijden, maar niet of ze groot of klein, fors of smal gebouwd waren. Hoe kon ze dan weten welke maten ze moest kiezen?

De moeder antwoordde: 'Mevrouw Spurgeon weet dat waarschijnlijk niet, maar onze God weet het. Hij zorgde ervoor dat zij juist die spullen stuurde die ons passen.'

Wat een geweldige gedachte is het dat God echt alles van ieder van ons weet. Onze leeftijd, welke maat we hebben en waar we op dit moment zijn. Hij weet zelfs welke kleren en schoenen jou passen en elk ander detail van jouw leven.

Toen Jezus de preek hield die wij de Bergrede noemen, zei Hij: '*Uw Vader weet wat gij van node hebt, eer gij Hem bidt.*' Dat kan ons troosten als we zelf iets dringend nodig hebben en dat kan ons ook helpen als we anderen willen helpen. God Zelf is erbij en wijst de weg.

Hoe de rups_bw.indd 134 25-02-19 10:33

49
De baby die een voorbeeld was

'Hoor, HEERE, mijn stem, als ik roep; en wees mij genadig en antwoord mij.'
Psalm 27:7

Als jij naar de kerk gaat, weet je dat je daar van alles kunt horen. Hoesten, kuchen, niesen, een boek dat valt, een muntje dat over de vloer rolt – allerlei geluiden klinken er en daar is weinig aan te doen.
In sommige gemeenten, vooral in het buitenland, gaan baby's mee naar de kerk. Daar kun je dus ook het gekraai van een kindje horen. Of het huilen van zo'n kleintje natuurlijk. Op een zondag was dit het geval in de Tabernacle. Een jonge moeder had haar baby meegebracht en dat beviel het kleintje kennelijk niet. Al tijdens het gebed begon het hartverscheurend te huilen en het hield niet meer op. Hoe groot het gebouw ook was, iedereen kon het horen. Spurgeon, die voorin stond, had er last van, maar de kerkgangers die op de achterste banken zaten, net zo goed.
Het viel voor de dominee niet mee om hier nog bovenuit te komen. Wat denk je, ergerde hij zich? Vroeg hij de moeder om te vertrekken?
Nee, dat niet. Spurgeon deed twee andere dingen:

Hoe de rups_bw.indd 135 25-02-19 10:33

Eerst bad hij voor de baby. Hij vroeg Gods zegen over dit jonge leven.
Daarna gebruikte hij deze gebeurtenis meteen maar als een goed voorbeeld.
Hij wees erop dat het huilen van een baby eigenlijk een vraag is, die het kindje zelf nog niet stellen kan. Misschien had dit jongetje honger, maar hij kon natuurlijk nog niet praten en dus ook niet om eten vragen. Misschien had het buikpijn, maar dat kon het gewoon niet vertellen. Huilen is voor baby's de enige manier om iets duidelijk te maken. En zo, legde Spurgeon uit, zijn er ook in ons leven momenten dat we niet weten hoe we de Heere om iets moeten vragen. Dan mogen we zonder woorden roepen tot God. David, de psalmist, zei het zo: *'Hoor, HEERE, mijn stem, als ik roep; en wees mij genadig en antwoord mij.'*

Dit verhaal is nog niet uit. Het jongetje dat die zondagmorgen zo moest huilen, groeide op. Zijn moeder vertelde hem op een keer wat er gebeurd was toen hij een van de eerste keren van zijn leven in de kerk kwam.
Toen hij eenmaal een man geworden was, bekeerde hij zich tot de Heere Jezus Christus. Hij vertrouwde in alles op Hem. Hij ging naar de kerk, naar dezelfde Tabernacle waar hij helemaal aan het begin van zijn leven zo gehuild had. En eens vertelde hij dat de wetenschap dat er daar al voor hem gebeden was toen hij nog maar pas bestond, hem altijd bijgebleven was. Het had er mede voor gezorgd dat hij christen geworden was.

Hoe de rups_bw.indd 136 25-02-19 10:33

50
Een uitvoerig gesprek in de hemel

'… wij weten, dat als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem zullen gelijk wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is.'
1 Johannes 3:2

De voorbereidingen voor preken en Bijbelstudies, het preken zelf – in zijn eigen gemeente en in andere plaatsen – de gesprekken die hij voerde, de brieven die hij schreef, het kostte Spurgeon allemaal veel tijd.
Na de kerkdiensten in de Metropolitan Tabernacle kwamen er meestal mensen naar hem toe die allerlei vragen hadden, advies wilden hebben of meer wilden weten over hoe de Heere God zondaren zaligmaakt.
Op een zondag wilde een dame uit de kerk een uitvoerig gesprek over iets voeren, maar het probleem was dat er buiten nog een stuk of twintig mensen op Spurgeon stonden te wachten.
Spurgeon legde uit dat een uitvoerig gesprek om die reden tot zijn spijt niet mogelijk was. Ze antwoordde: 'Nou, beste dominee, dan spreek ik u wel uitvoeriger zodra wij beiden in de hemel zijn.'

Hoe de rups_bw.indd 137 25-02-19 10:33

'Graag!' zei Spurgeon. 'Daar zullen we elkaar opzoeken en vinden en we zullen rustig met elkaar kunnen praten, zo lang we willen.'

Toen Spurgeon later in een van zijn preken over deze gebeurtenis sprak, zei hij: 'En als we dan beginnen te praten, zal zij zeggen: "Wat heeft u een prettige stem gekregen!" En ik zal haar aankijken en antwoorden: "Wat bent u mooi geworden!"'

Daarna las hij uit de Bijbel voor: *'Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods, en het is nog niet geopenbaard wat wij zijn zullen. Maar wij weten dat als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem zullen gelijk wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is.'*

Ik vraag me af of Spurgeon en die dame elkaar inmiddels gesproken hebben. Ik verwacht van wel. De hemel is een heerlijke en wondermooie plaats vol vriendschap en verbondenheid. Wat zullen we daar genieten van de aanwezigheid van de Heere en van alle andere gelovigen. Ieder van ons zal perfect zijn, want we zullen op Jezus lijken. En er zal zoveel zijn waarover we met elkaar kunnen praten. Ik herinner me een jonge vrouw in een van mijn eigen gemeenten, die in een rolstoel zat vanwege een erge ziekte. Ze was nog maar in de dertig toen ze stierf. Zij was een kind van God en als ik op een dag naar de hemel ga, zal ik haar daar zien. Misschien zeg ik dan wel: 'Wat fijn om u weer te zien, en nu nog wel zonder rolstoel! Nu kunt u lopen en rennen en springen en zoveel andere dingen doen die u eerst niet kon!'

Hoe de rups_bw.indd 138 25-02-19 10:33

51
Spurgeons oma

'… de hand Gods heeft mij aangeraakt.'
Job 19:21

Als je de eerste delen van deze serie ook gelezen hebt, weet je misschien nog dat Spurgeon toen hij jong was zeker vijf jaar lang bij zijn opa en oma woonde. Zij heetten James en Sarah en ze waren een fijn, christelijk echtpaar.
Spurgeon leerde veel van hen. James diende als predikant twee verschillende gemeenten. In de tweede werkte hij wel vijfenveertig jaar lang! Als jouw gemeente een dominee heeft, moet je maar eens vragen hoe lang hij al predikant bij jullie is. Vast geen vijfenveertig jaar.
Toen ze al wat ouder waren, ging James op een zondagmorgen net als anders naar de kerk om te gaan preken. Eén ding was niet als anders. Sarah ging niet met hem mee. Zij voelde zich niet lekker en zei dat ze thuis bleef om daar rustig in haar Bijbel te lezen en te bidden.
Zo vertrok James alleen naar de kerk. Hij leidde de dienst, hield zijn preek en ging weer naar huis. Toen hij binnenkwam, vond hij het daar erg rustig. Ik denk dat Sarah normaal gesproken wel iets geroepen zal hebben als: 'Hallo, hoe was het?'

Hoe de rups_bw.indd 139 25-02-19 10:33

Maar nu bleef alles stil. Geen groet. Geen enkel geluid.
James Spurgeon liep naar de woonkamer om te kijken waar ze was. Sarah zat in haar oude leunstoel, maar … ze bewoog niet. Ze was gestorven.
James schrok enorm. Zijn oog viel op de Bijbel die op haar schoot lag, haar bril er bovenop. Langzaam kwam hij dichterbij. De vinger van zijn gestorven vrouw lag bij een vers in het Bijbelboek Job. James boog zich voorover en las: *'… de hand Gods heeft mij aangeraakt.'*
James was heel verdrietig en verslagen. De vrouw met wie hij zo lang zoveel lief en leed gedeeld had, was plotseling voorgoed uit zijn leven verdwenen. Maar tegelijk was er een wonderlijke troost in zijn hart. Ze was gestorven, maar ze was niet echt weg. Hij wist dat haar ziel nu bij de Heere mocht zijn, op een veel mooiere en betere plaats dan op deze wereld met zijn zorgen en zonden en pijn.
De hand van God had haar aangeraakt en haar meegenomen om bij Hem te zijn. Als een christen die wij kennen, sterft, doet ons dat veel verdriet. We treuren en zijn tegelijk blij.
Jij en ik zullen op een dag ook sterven, tenzij de Heere Jezus voor die tijd terugkomt naar de aarde. We weten geen van allen wanneer en hoe wij zullen overlijden. Maar wat moet dat een heerlijk sterven zijn geweest voor Sarah, rustig in Gods Woord lezend en biddend tot Hem, Die haar thuishaalde.

Hoe de rups_bw.indd 140 25-02-19 10:33

52
Een goede grap

'Een tijd om te wenen en een tijd om te lachen.'
Prediker 3:4

Houd jij van moppen en grapjes? Lach je graag? Vast wel, want wie vindt het nu niet leuk om te lachen!
Spurgeon had een groot gevoel voor humor. Hij won zelfs ooit een wedstrijd voor … de beste grap! Ik zou dolgraag willen weten wat die grap precies was, maar helaas is dat niet bekend.
Spurgeon wist dat hij niet geroepen was om mensen te vermaken en te laten lachen. Daarom vertelde hij nooit een grap als hij preekte. De verkondiging van Gods Woord is een ernstige zaak. Het gaat om de hemel en de hel, om de eeuwige toekomst van mensen. We komen niet naar de kerk om iets leuks te beleven, maar om iets te leren.
Toch kon Spurgeon weleens heel grappig zijn. Sommige mensen namen hem dat kwalijk, maar hij zei: 'Als u eens wist hoeveel grapjes ik inslik, zou u me niet bekritiseren.'
Een vriend van Spurgeon vertelde: 'Ik heb in mijn hele leven niet zo veel gelachen als wanneer ik bij Spurgeon was.'
Eens moest Spurgeon een formulier voor de verzekering

Hoe de rups_bw.indd 141 25-02-19 10:33

invullen. Er stond een rijtje vragen over zijn gezondheid in. Eén ervan was: 'Heeft u weleens last gehad van kramp?' Spurgeon schreef: 'Nee, tenzij er kramp van het lachen wordt bedoeld.'

Een andere keer wandelde Spurgeon met een Amerikaanse dominee door een bos in het zuiden van Engeland en opeens zei Spurgeon: 'Kom, laten we God danken voor de lach.' In de Bijbel staat dat er een *'een tijd om te wenen en een tijd om te lachen'* is. We mogen anderen niet uitlachen, maar lachen op zich is een van Gods goede gaven voor ons.

En nu we het er toch over hebben: zouden christenen niet de vrolijkste mensen van de wereld moeten zijn? We weten dat al onze zonden vergeven zijn, dat we bij de Heere horen. We weten dat onze hemelse Vader voor ons zorgt in deze wereld en dat Hij ook in de toekomende wereld voor ons zorgen zal. Hij zal ons nooit vergeten of verlaten. Hij helpt in alle omstandigheden. Hij leidt ons en wijst ons de weg. Later in je leven zul je misschien belangrijke beslissingen moeten nemen: wat voor werk je gaat doen, met wie je wilt trouwen. Zolang je daarbij op de Heere Jezus vertrouwt, zul je de goede keuzes maken.

Een pessimistische christen is geen goede getuige. Hij wekt de indruk dat het christen-zijn iets vervelends is, dat het geloof mensen somber en saai maakt! Niemand zal geïnteresseerd zijn in zoiets triests.

Andere mensen mogen aan ons zien dat wij gelukkig zijn als christenen. Dat het kennen van de Heere ons blij maakt en dat een christelijk leven het beste en fijnste leven is dat iemand leiden kan.

Hoe de rups_bw.indd 142 25-02-19 10:33

©De Banier, André Dorst - bron: Maps4News